Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 9 rsr. „ 6 miesięcy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . . 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok . . . 12 rsr. „ 6 miesięcy . . 6 „ „ 3 miesiące . . 3 „ „ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 4 (16) grudnia, — św. Warwary wel. mucz.
We środę, 5 (17) grudnia, — św. Sawwy i Gurija.
We czwartek, 6 (18) grudnia, — **Św. Nikołaja mir. czud.**

Słońce wsch. o godz. 8 min. 5; zach. o godz. 3 min. 45.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 2 (14) Grudnia 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	757.0	+ 1.3	96	zachodni.
1	756.4	+ 1.5	100	zachodni.
9	755.5	+ 1.1	98	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 4 (16) grudnia, — św. Euzebjusza.
We środę, 5 (17) grudnia, — św. Łazarza bisk.
We czwartek, 6 (18) grudnia, — św. Gracjana bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 7.

* Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Katarzyna Michałówna, 30 listopada, raczyła powrócić do St. Petersburga z zagranicy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Najwyższe Ukazy Imienne
do Senatu Rządzącego.

I.

Naszemu radcy tajnemu, senatorowi, koniuszemu Dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza, Alfredowi *Grotowi*, Najmiłościwiej rozkazujemy być marszałkiem Dworu Naszego i pełniącym obowiązki wielkiego marszałka i prezydenta Kantoru Dworskiego, z pozostawieniem w godności senatora.

II.

Wielkiemu ochmistrzowi Dworu Naszego, hrabiemu Michałowi *Chreptowiczowi*, Najmiłościwiej rozkazujemy być wielkim podkomorzym Dworu Naszego.

Na oryginałach Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„ALEXANDER."

30 listopada 1873 roku.
W St. Petersburgu.

* Najjaśniejszy Pan, na poświadczenie Namiestnika w Królestwie o długoletniej, odznaczającej się gorliwością i pożytecznej służbie b. Sędziego Sądu Apelacyjnego, dymisjonowanego asesora kolegjalnego Franciszka *Otto*, Najmiłościwiej raczył mianować go kawalerem orderu św. Stanisława klasy 2-ej z koroną Cesarską.

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 28 listopada r. b., otrzymał urlop za granicę, telegrafista 1-go rzędu Warszawskiej stacji telegraficznej *Berger* na 22 dni.

* Przez rozkaz Głównozarządzającego Rządowemi Stadninami Koni, 22 listopada r. b., mianowani zostali: korespondentami Głównego Zarządu, radca dworu *Briust-Lisicyn* — z gubernij Warszawskiej i Kaliskiej i radca honorowy *Popow* — z gubernij Płockiej i Kieleckiej; szlachcic *Mokronowski* — pozostawiony został p. o. korespondenta Głównego Zarządu z gubernij Piotrkowskiej i Radomskiej.

Rozporządzenie w wydziale Ministerstwa Oświecenia Publicznego.

Przez decyzję Komitetu Naukowego Ministerstwa Oświecenia Publicznego, zatwierdzoną przez Towarzysza Ministra, postanowiono: książkę pod tytułem „*Materjały do ćwiczeń w tłumaczeniu z języka ruskiego na łaciński, z objaśnieniami Richarda Fochta, nauczyciela języka łacińskiego w Cesarskim Instytucie Historyczno-Filologicznym. St. P-burg. 1873*"—zaprobować jako pomoc naukową w języku łacińskim dla VII klasy gimnazjum.

Okólnik Ministra Finansów do Izb Skarbowych, Zarządów Obwodowych i Zarządzających Dochodami Akcyzowemi.

(16 listopada 1873 r. Nr. 1,162).

O zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 (21) czerwca 1873 roku uchwały Rady Państwa o zastąpieniu opłat za podwyższenie rang przez opłatę przy powiększeniu płacy.

Przy zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 (21) czerwca roku bieżącego uchwały Rady Państwa o zastąpieniu opłat za podwyższenie rang osobom będącym w służbie rządowej przez opłatę przy powiększeniu płacy, podjęte zostały następujące pytania, tak w przedmiocie pobierania nowo ustanowionej opłaty, jak i co do ściągnięcia zaległości za rangi udzielone od 1 stycznia 1871 r. do 9 czerwca 1873 r.:

1. Czy podlegają pomienionej opłacie zaliczone do różnych władz osoby, nie pobierające stałej w określonym rozmiarze płacy.

2. Czy podlegają strąceniu z płacy takie zajmujące, lub sprawujące obowiązki etatowe osoby, które ze względu na pochodzenie mają prawo do wejścia do służby rządowej i emerytury, ale ze względu na wychowanie nie mają prawa do awansowania na rangę.

3. W jakim rozmiarze powinno być dokonywane strącanie z płacy przy wejściu na posadę klasową urzędników kancelaryjnych, otrzymujących płacę według pracy i zasług.

4. Jak należy stosować prawo z 9 czerwca 1873 r. do takich osób, które nie mając rangi klasowej, zajmowały posadę etatową z określoną płacą i przeszedłszy do służby w innym wydziale jako urzędnicy nadetatowi bez płacy, mianowani zostają następnie na posadę etatową, to jest czy nie należy od takich osób przy otrzymaniu posady etatowej w nowym wydziale nie ściągać żadnego strącania, jako nie mających rangi, lub też udzielać im w ciągu pierwszych trzech miesięcy taką płacę jaką otrzymywali na posadzie w poprzednim wydziale, lub też udzielać im w ciągu tego czasu dwie trzecie części pensji, jako osobom, które nie pobierały płacy przy wejściu do służby.

5. Jakiego rodzaju strącanie dokonywać od osób, spadłych z etatu i pobierających z tego tytułu płacę, przy mianowaniu ich na nowo na posadę etatową, to jest czy udzielać im na zasadzie p. 9 art. I prawa z 9 czerwca roku bieżącego, podobnie do wstępujących do służby z dymisji, w ciągu pierwszych trzech miesięcy dwie trzecie nowo naznaczonej płacy, czy też w ciągu tego czasu udzielać im płacę w rozmiarze tej jaką pobierali ostatnio z tytułu spadnięcia z etatu, zatrzymując dla skarbu różnicę w porównaniu z nową płacą.

6. Jakim strącaniom podlegają urzędnicy służący w Królestwie Polskiem.

7. Czy należy sciągać nowo ustanowioną opłatę od podwyższonych płac z dodatków za wysługę lat do płacy urzędników, którzy wysłużyli termin na taki dodatek przed wydaniem prawa z 9 czerwca roku bieżącego, jeżeli rozporządzenie o dodatku do płacy nastąpiło po 9 czerwca 1873 r.

8. W jakim rozmiarze należy ściągać opłaty za rangi od osób, pobierających niepodzieloną na kategorje płacę, a ktore przed wydaniem prawa z 9 czerwca 1873 r., wniosły część opłaty według obliczenia całej płacy i przy tem, czy może mieć miejsce zwrót opłaty, wniesionej w zbytecznym, w porównaniu z oznaczonym w art. IV pomienionego prawa, rozmiarze.

9. Czy należy odłączać, przy obliczeniu opłaty za rangi, ¼ na mieszkanie, z takich płac, które w etacie rozdzielone są tylko na pensję i stołowe, bez pieniędzy na mieszkanie.

10. W jaki sposób dokonywać strącania za rangi od urzędników kancelaryjnych, pobierających płacę według praw i zasług i od osób nie pobierających zapełnie płacy.

11. Czy należy za rangi ściągać opłaty stęplowe i opłaty rangowe.

W skutku zestawienia tych kwestji z Najwyżej zatwierdzoną 9 (21) września 1873 roku, uchwałą Rady Państwa, pomienione wątpliwości, w skutku porozumienia się Ministerstwa Finansów z Kontrolą Państwa, zostały rozstrzygnięte w następujący sposób:

1. Według p. 2 art. I prawa z 9 czerwca 1873 r„ pod nazwą płacy (podlegającej strąceniu przy jej powiększeniu i przy wejściu do służby) należy rozumieć wszystkie kształty stałych w służbie wypłat; osoby zaś zaliczone do różnych władz jako niezajmujące posady etatowej z przywiązaną do niej stałą pensją, pobierają płacę, jako według prac i zasług, która to płaca może to powiększać się, to zmniejszać się, a dlatego ma charakter wypadkowego wynagrodzenia, lecz nie stałej pensji. W obec tego zaliczone do różnych władz osoby, które nie pobierają stałej, w określonym rozmiarze płacy, nie powinny być pociągane do ustanowionego przez prawo 9 czerwca 1873 roku strącania z płacy.

2. Strącania z płacy ustanawiane są przez prawo z 9 czerwca roku bieżącego od osób wstępujących do służby rządowej z pobieraniem stałej, przywiązanej do posady płacy, i od osób już urzędujących, przy powiększeniu stałej ich płacy w służbie, przyczem pobór tych opłat nie jest uwarunkowany tem, czy urzędnik ma rangę lub jej nie ma. Dla tego nieposiadanie rangi klasowej, albo nawet prawa na jej otrzymanie, przy mianowaniu na posadę etatową z stałą, przywiązaną do niej płacą, nie uwalnia od ustanowionej opłaty od płacy, w skutku czego do tej opłaty powinny być pociągane wszystkie osoby, tak wstępujące do służby rządowej na posadę etatową, jak i będące w służbie przy powiększeniu płacy za służbę, chociażby te osoby nie miały jeszcze rangi klasowej, a nawet prawa do jej otrzymania.

3. Ponieważ urzędnicy kancelaryjni, pobierający płacę według praw i zasług, według p. 1 art. I prawa z 9 czerwca 1873 roku, nie podlegają ustanowionemu przez toż prawo strącaniu, i ponieważ płaca takich urzędników kancelaryjnych, jako nie mająca charakteru pensji, nie powinna wchodzić w rachubę pensij, odpowiednio do których robi się strącenie z płacy, przeto przy wejściu na posadę klasową takich urzędników kancelaryjnych, którzy pobierają płacę według prac i zasług, to w większym, to w mniejszym rozmiarze, do nich powinien być stosowany ustanowiony w p. 9 art. I prawa z 9 czerwca 1873 r. przepis o strącaniu od osób, które nie pobierały w służbie żadnej płacy, to jest urzędnikom tym w ciągu pierwszych trzech miesięcy, od dnia mianowania ich na posadę klasową, należy udzielać dwie trzecie części wyznaczonej im na tej posadzie pensji.

4. Osoby, tak posiadające rangi klasowe, jak i nie posiadające takowych, które, będąc w służbie w jakimkolwiek bądź wydziale na posadzie etatowej, z pobieraniem przywiązanej do niej płacy, przejdą na służbę do drugiego wydziału jako urzędnicy nadetatowi bez płacy, a następnie będą mianowani w tymże nowym wydziale na posadę etatową z płacą, całkowicie podchodzą pod przepis o tych osobach, które już służyły, ale nie pobierały płacy, i dla tego od pomienionych osób, na zasadzie punktu 9 art. I prawa z 9 czerwca 1873 r. należy strącać dla skarbu w ciągu pierwszych trzech miesięcy po mianowaniu na posadę etatową jedną trzecią część płacy przywiązanej do tej posady.

5. Przy zwinięciu jakiejkolwiek posady etatowej, osoba która ją zajmowała i spadła z etatu, w ciągu określonego przez prawo terminu nie przestaje liczyć się w służbie i pobiera z tego tytułu płacę, a dla tego przy wejściu takiej osoby na nową posadę przed upływem terminu jej służby podczas spadnięcia z etatu, powinna podlegać strącaniu na zasadzie p. 1 art. I prawa z 9 czerwca roku bieżącego o strącaniu przy powiększeniu płacy osobom będącym w służbie. Niema zasady do stosowania do osób spadłych z etatu przepisu o strącaniu z płacy osób, wchodzących do służby z dymisji, ponieważ podczas spadnięcia z etatu osoba nie przestaje liczyć się w służbie; dla tego od osób spadłych z etatu i pobierających z tego tytułu płacę, przy mianowaniu, przed upływem terminu spadnięcia z etatu, na nowo na posadę etatową z większą pensją od pobieranej przez nich z tytułu spadnięcia z etatu płacy, należy strącać na zasadzie p. 1 artykułu I prawa z 9 czerwca 1873 roku w ciągu pierwszych trzech miesięcy różnicę pomiędzy pensją na nowej ich posadzie a płacą z tytułu spadnięcia z etatu, to jest w ciągu trzech miesięcy udzielać im tę płacę, jaką pobierali z tytułu spadnięcia z etatu. Jeżeli zaś osoby spadłe z etatu nie otrzymają nowego przeznaczenia służbowego przed upływem terminu służby po spadnięciu z etatu i wezmą dymisję, to przy nowem ich wejściu następnie do służby, z płacy takich osób, jako od wstępujących do służby z dymisji, należy dokonywać strącenie na zasadzie p. 9 art. I tegoż prawa z 9 czerwca 1873 roku.

6. Rada Państwa, na Ogólnem swem Zebraniu, przez protokół z 7-go maja 1873 r., postanowiwszy uchwałę o zastąpieniu opłat za rangi przez opłatę przy powiększeniu płacy będącym w służbie rządowej osobom, zarazem uchwaliła: „poruczyć Ministrowi Finansów przy rozważeniu sprawy Stowarzyszenia Emerytalnego w Królestwie Polskiem, mieć na widoku kwestję o rozciągnięciu przepisów o opłacie od będących w służbie rządowej osób przy powiększeniu im płacy, na wszystkich będących w służbie w Królestwie bez różnicy ich pochodzenia i miejsca służby". Przy tem Rada Państwa uznała; „że ponieważ urzędnicy należący do Stowarzyszenia Emerytalnego w Królestwie Polskiem, niepodpadają tymczasowo opłacie przy powiększeniu ich płacy, to osoby te powinny po dawnemu podlegać ściąganiu opłat nominacyjnych, albowiem w przeciwnym razie byłyby uwolnione od wszelkich na korzyść skarbu opłat, jakiemi obłożeni są inni urzędnicy, co byłoby względem tych ostatnich niesłusznem". W obec tego postanowienia Rady Państwa, uwalniającego tymczasowo urzędników uczestniczących w Stowarzyszeniu Emerytalnem Królestwa Polskiego od nowoustanowionego strącenia i poddającego ich opłacie nominacyjnej, podjęta kwestja rozstrzyga się w następujący sposób: wszyscy ci z urzędników w gubernjach Królestwa Polskiego (bez różnicy pochodzenia i miejsca służby), którzy nie należą do tamecznego Stowarzyszenia Emerytalnego, podlegają nowoustanowionej opłacie przy powiększeniu płacy; osoby zaś należące do pomienionego Stowarzyszenia (także bez różnicy pochodzenia i miejsca służby), podlegają ściąganiu opłaty nominacyjnej, aż do czasu rozstrzygnięcia kwestji o rozciągnięciu opłaty przy powiększeniu płacy na wszystkich urzędników będących w służbie w gubernjach Królestwa Polskiego.

7. Dodatki do płacy za wysługę lat wyznaczają się nie według uznania właściwej zwierzchności, lecz na mocy prawa, określającego termin wysłużenia przez urzędników prawa do takiego dodatku, a zatem podstawą takiego powiększenia pensji urzędnika jest, nie dzień w którym zwierzchność wypadkowo poleciła wypłacać dodatek, lecz sam fakt wysłużenia pewnej liczby lat, co jasno dostrzegać się daje z tego, że pomieniony dodatek wyznacza się urzędnikowi, na mocy prawa, od dnia rozporządzenia zwierzchności o wypłacaniu takiego dodatku. Dla tego nowo ustanowionemu od 9 czerwca 1873 roku strącaniu od podwyższonych pensij nie powinni podlegać urzędnicy, którzy wysłużyli termin na dodatek przed 9 czerwca roku bieżącego, ponieważ przeciwne rozstrzygnięcie tej kwestji nadałoby prawu z 9 czerwca 1873 r. moc obowiązującą wstecz.

8. Ponieważ z jednej strony, wskazany w art. IV prawa z 9 czerwca roku bieżącego przepis o rozdziale płacy przy oznaczeniu rozmiaru strącenia za rangi udzielone od 1 stycznia 1871 roku do 9 czerwca 1873 r. zastosowany został do wszystkich zaległości tych opłat bez różnicy, czy zaległość ta będzie odpowiadała całemu strąceniu za rangi lub części takowego, i ponieważ z drugiej strony przepis ten może być stosowany tylko do zaległości, lecz nie do wniesionych już opłat, w obec czego żaden zwrot ściągniętych według poprzednich przepisów sum nie może mieć miejsca, przeto niniejsza kwestja rozstrzyga się w następujący sposób: wszystkie osoby, którym udzielone zostały rangi od 1 stycznia 1871 r. do 9 czerwca 1873 r., i które przy zapadnięciu ukazów o ich rangach pobierały płacę w jednej ogólnej sumie, bez wszelkiego rozdziału na kategorje, powinny zapłacić miesięczną pensję według obliczenia, ustanowionego przez art. IV Najwyżej zatwierdzonej 9 (21) czerwca 1873 roku uchwały Rady Państwa, i jeżeli osoby te zapłaciły już część przypadającej od nich opłaty za rangi według obliczenia miesięcznej pensji z całej nierozdzielonej płacy, to pieniądze nadpłacone przez nie w porównaniu z przepisami zawartemi w art. IV, podlegają zaliczeniu przy ściąganiu pozostałej części zaległości opłaty za rangę; ale gdyby przytem zaliczeniu okazały się zbytecznie wniesione do skarbu pieniądze, to takowe nie zwracają się ze skarbu.

Co się tyczy pozostałych (9, 10 i 11) kwestij, wywołanych przy zastosowaniu art. IV prawa z 9 czerwca 1873 roku, nie można nie oprzeć się na tym względzie, że nowo wydane prawo o zastąpienie strąceń za rangi przez opłaty od podwyższonych pensij, co się tyczy rang udzielonych od 1 stycznia 1871 roku do 9 czerwca 1873 roku, w niczem nie zmieniają poprzednio obowiązujących w tym przedmiocie przepisów, a zrobione w art. IV prawa wyjaśnienie o sposobie strącania za rangi od osób, pobierających płacę bez rozdziału na oddzielne kategorje (pensja, stołowe i na mieszkanie), jak się okazuje ze znaczenia samego prawa, może mieć zastosowanie tylko do tych wypadków, kiedy płaca etatowa wyznaczona jest w jednej ogólnej sumie.

Na tej podstawie, wskazane w punktach 9, 10 i 11 kwestje właściwie dotyczące zaległości strącań za rangi, udzielone od 1 stycznia 1871 roku do 9 czerwca 1873 roku, rozstrzygają się w następujący sposób:

9. Przy rozdziale przez same etaty płacy urzędników na pensję i stołowe, chociażby bez pieniędzy na mieszkanie, strąceniu podlega wykazana przez etata pensja miesięczna, jeżeli nie jest mniejsza od pensji wskazanej w tabeli dołączonej do art. 627 Ust. o opł.

10. Strącenie za udzielone rangi od urzędników kancelaryjnych, pobierających płacę według prac i zasług, jak i od osób nie pobierających wcale płacy, powinno dokonywać się według tabeli dołączonej do art. 627 Ust. o opł.

11. Uchylone obecnie opłaty rangowe i opłaty stęplowe powinny być ściągane z zaległości za rangi dawnym sposobem, w rozmiarach wskazanych w wyżej wspomnianej tabeli i art. 644 Ust. o opł.

O wszystkiem powyżej wyłuszczonem zawiadamiam Izby Skarbowe, Rządy Obwodowe i zarządzających dochodami akcyznemi, dla należytego stosowania się.

—

* *Departament Policji Wykonawczej* niniejszem oznajmia, że poszukiwany były pocztmistrz chorolski, radca honorowy Jan *Iwanow*, obecnie został odszukany, a w skutku tego wszystkie rozporządzenia o jego poszukiwaniu, stosownie do okólnikowego polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 13 sierpnia 1873 r., mają ustać.

POMNIK
CESARZOWEJ KATARZYNY II.

(Krótki rys robót około tego pomnika).

W roku 1862, Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej zaszczycić raczył artystę Mikieszyna obstalowaniem pomnika Cesarzowej Katarzyny II, podług modelu nadesłanego przez tego artystę w r. 1861 na konkurs rozpisany przez Cesarską akademię sztuk pięknych dla wzniesienia pomnika w Carskiem Siole.

Z liczby projektów przysłanych na ten konkurs, biegli akademji oddali pierwszeństwo projektowi opracowanemu przez artystę Mikieszyna. Podług tego projektu odlano w zakładzie Chopin'a posąg Cesarzowej, który postawiono w Carskiem Siole, w ogrodzie, przed pałacem.

Gmina miejska petersburgska, powziąwszy wiadomość o tym Najwyższym obstalunku, upraszała najpoddanniej, za pośrednictwem byłego jenerał-gubernatora, księcia Italijskiego hrabiego A. A. Suworowa-Rymnickiego, ażeby pomnik Wielkiej Monarchini postawiony został na skwerze Aleksandrowskim, należącym do stolicy. Gmina miejska wynurzyła zarazem życzenie, ażeby na piedestalu pomnika umieszczone było wyobrażenie rzeczywistego radcy tajnego Beckiego. Na tę prośbę, zapadło 29 maja 1863 roku Najwyższe zezwolenie i zaraz potem powierzono artyście Mikieszynowi skomponowanie rysunku nowego modelu.

Pomnik w Carskiem-Siole jest w stylu rococo, zastosowanym do architektury pałacu. Artysta stosując się do miejscowości obranej dla postawienia pomnika w Petersburgu, nakreślił nowy szkic pomnika z ornamentami w stylu Ludwika XVI. Szkic ten przedstawiony był najpoddanniej Jego Cesarskiej Mości we wrześniu 1863 roku, wraz z opinją o nim rektora akademji sztuk pięknych, radcy tajnego Thona, który uznał za niezbędne zaprowadzić zmianę w projektowanej przez p. Mikieszyna wysokości pomnika, oraz zmniejszyć o $^1/_3$ część, w porównaniu z rysunkiem, piedestal spiżowy w dolnej części, przez co, zdaniem p. Thona, posąg Cesarzowej zyskałby postać wspanialszą.

Z Najwyższego rozkazu, artysta Mikieszyn przerobił w listopadzie 1863 roku rysunek, lecz i ten nie został również aprobowany przez Radę akademji sztuk pięknych.

Nareszcie w sierpniu 1864 roku nakreślony został nowy projekt pomnika, 19-go zaś tegoż miesiąca Jego Cesarska Mość raczył oglądać takowy.

Dnia 4 lutego 1865 roku, projekt dostąpił Najwyższego zatwierdzenia. Następnie autor projektu upraszał o powierzenie mu robót około wzniesienia pomnika, lecz Ministerstwo (podówczas zarząd główny) Dróg Komunikacji nie zgodziło się na tę prośbę, motywując odmowę tem, że p. Mikieszyn jest artystą, nie zaś konstruktorem i że nie wykonywał nigdy żadnych robót konstruktorskich. Powierzono mu wykonanie litylko artystycznej części pomnika, t. j. przysposobienie modeli z gliny i gipsu wymaganej wielkości, wraz z wszelkiemi robotami artystycznemi, ogółem za sumę 51,411 rs. (licząc w tej sumie i zapłatę za zrobiony już mały model, odlany przez p. Sokołowa ze spiżu w rozmiarze $^1/_{16}$ prawdziwej wielkości i znajdujący się również w Carskiem-Siole, w białym pawilonie (koło sadzawki, w tak zwanej grocie); przyczem p. Mikieszynowi, jako autorowi projektu, powierzone było dopilnowanie harmonji i związku ogólnego grup rzeźbionych pomnika, z wyznaczeniem mu za to płacy po 100 rs. na miesiąc, oprócz zapłaty umówionej za wykonanie modeli [1]).

Następnie, kierunek główny wykonania robót około wzniesienia pomnika (z wyjątkiem, naturalnie, robót rzeźbiarskich) powierzony został profesorowi budownictwa, rzeczywistemu (obecnie tajnemu) radcy stanu D. J. Grimmowi, na inspektora zaś robót przeznaczony był z początku (19 lutego 1869 r.) rzeczywisty radca stanu od inżenjerji Lesnikow, po wzięciu zaś przez niego dymisji, radca stanu (obecnie rzeczywisty radca stanu) od inżenjerji Stremouchow (od 12 czerwca 1870 r.).

Roboty około wzniesienia pomnika miały być dokonane w ciągu trzech lat, począwszy od roku 1865; lecz Rada Państwa nie uznała wówczas za możebne wyasygnować całą sumę niezbędną na te roboty i udzieliła tylko 26,000 rs. na rachunek szacunku modeli i 2,400 rs. na konserwację takowych, i dopiero w roku 1869 wyasygnowano 104,331 rs. na wykonanie modeli i na rozpoczęcie robót około wzniesienia pomnika.

W warunkach umówionych z Bałuszkinem zastrzeżono między innemi: dla założenia fundamentu pod pomnik i trotuar, wykopać ziemię w kształcie kręgu mającego 9 sążni średnicy, do gruntu stałego lądu, znajdującego się przypuszczalnie na 4 arszyny głębokości. Fundament ma być na palach, okrągły, kształtu walcowatego, szeroki w średnicy na 25 arszynów 10 cali, wysoki zaś na 6 arszynów, t. j. o dwa arszyny wyższy od powierzchni naturalnej gruntu na skwerze; fundament ma być zbudowany z wyborowego kamienia polnego na cemencie portlandzkim. Oprócz tego, fundament z kamienia polnego ma być wyłożony massiw warstwą kamienia granitowego, grubą na 12 cali, na fundamencie zaś tym ma być wzniesiony piedestal.

Wszystkie te warunki wykonane zostały dokładnie przez spólnika przedsiębiercy, kupca M. P. Osietrowa, przyczem kamień pod pomnikiem postawiony został na palach mających cztery sążnie długości. Użyto na fundament 90 sążni kub. kamienia polnego putiłowskiego.

Po skończeniu robót przygotowawczych, które rozpoczęto 1-go czerwca 1869 roku, odbyło się 24-go listopada tegoż roku uroczyste założenie kamienia węgielnego pod pomnik, w obecności Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana, innych członków Rodziny Cesarskiej, p. o. Ministra Dróg Komunikacji hrabiego W. A. Bobryńskiego i innych dygnitarzy, deputacji ze strony gminy miejskiej i licznych osób znakomitszych. Nabożeństwo odprawił najprzewielebniejszy Izydor, metropolita petersburgski i nowogrodzki, w asystencji duchowieństwa. W środkowej części fundamentu założono kamień węgielny, zawierający w sobie skrzynkę z bronzu. Do skrzynki tej włożono: I) tablicę miedzianą z napisem: „Roku od Narodzenia Chrystusa 1869, panowania Cesarza Wszechrosyjskiego Aleksandra II piętnastego, założony został przez Jego Cesarską Mość ten kamień węgielny pod pomnik Cesarzowej Katarzyny II dnia 24 miesiąca listopada, w obecności pełniącego obowiązki Ministra Dróg Komunikacji, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości hrabiego Bobryńskiego; autora projektu, artysty Mikieszyna", i II) po jednym egzemplarzu monet i wszystkich medali z czasów panowania zarówno Cesarzowej Katarzyny II, jak i Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra II, mianowicie: medali z czasów panowania Cesarzowej Katarzyny II: 1) na pamiątkę wstąpienia na tron Cesarzowej Katarzyny II—złoty; 2) na pamiątkę przyłączenia do Rosji Krymu i Tamania; 3) na pamiątkę przyjęcia Gruzji do poddaństwa ruskiego, i 4) na pamiątkę odzyskania prowincij ruskich od Polski — bronzowe; z czasów panowania Cesarza Aleksandra II; 1) na pamiątkę koronacji Najjaśniejszego Cesarza — złoty; 2) na pamiątkę odsłonięcia pomnika na cześć tysiąclecia Rosji; 3) na pamiątkę usamowolnienia włościan, i 4) w nagrodę wojskom za podbicie Kaukazu Zachodniego — bronzowe. (*d. c. n.*)

---

[1]) Umówiono się pierwiastkowo z artystą Mikieszynem co do następującej zapłaty: za górny posąg kolosalny Cesarzowej 10,000 rs., za posągi u dołu po 4,000 rs., za modele piedestału z akcesorjami i wszelkiemi atrybucjami 5,411 rs.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* W *Dzien. Gub. Lubelskim* czytamy: Często trafiało się nam słyszeć, że włościanin polski jest bardzo nierozwinięty, i że jak dawniej nie był czuły na łaski swych panów, tak i teraz nie okazuje żadnej wdzięczności dla przedsięwziętych przez rząd środków, które go powołały do nowego, swobodnego życia właściciela. Nie wiemy, czy taki pogląd prawdziwie charakteryzuje dawnego włościanina w jego życiu zawisłem, lecz nie możemy zgodzić się na to, aby mógł być zastosowany do włościanina teraźniejszego. Na tę myśl naprowadziła nas, między innemi, okoliczność następująca. Wiadomo, że z zwolenia Najwyższego, udzielonego d. 14 kwietnia 1872 r., otwarte zostały składki w całem Cesarstwie na utworzenie stypendjów dla przysposabiania nauczycieli wiejskich, na pamiątkę zmarłego sekretarza-stanu Mikołaja Aleksiejewicza Milutina. Czynny udział Mikołaja Aleksiejewicza w wielkiem dziele nakreślenia projektów do ustaw o zniesieniu prawa poddaństwa w Rossyi, oraz o urządzeniu włościan Królestwa Polskiego, wywołał w społpracownikach, którzy go przeżyli, myśl uczczenia i uwiecznienia jego imienia w sposób pożytku ogólnego, mający bliski stosunek z wielkim faktem państwowym i narodowym, któremu zmarły służył gorliwie i poświęcił swe najlepsze siły. — Myśli takiej nie mogli przyjąć bez spółczucia i inni pracownicy w sprawie włościańskiej, rozrzuceni po rozmaitych krańcach Rossyi, a szczególniej w kraju tutejszym, gdzie dla wprowadzenia w wykonanie Najwyższego Ukazu z 19-go lutego 1864 roku o urządzeniu włościan, przez Mikołaja Aleksiejewicza samego dostarczony został do tej pracy pierwszy skład miejscowych pracowników i dany, że tak powiemy, pierwszy impuls owemu kierunkowi, który niewzruszenie dożywa już rok dziesiąty. Nie przez suche okólniki, lecz przez żywe słowo w rozmowach towarzyskich (w Warszawie) wtajemniczał Mikołaj Aleksiejewicz do sprawy nowowybranych i pozostawił w nich głębokie wrażenie o swej światłej osobistości. Podobne wrażenie, chociaż może być w niejasnych pojęciach, przeniknęło i do ludu. W każdej kancelaryi gminnej gubernji lubelskiej, w miejscu widocznem wisi portret Mikołaja Aleksiejewicza Milutina i przypomina sobą włościaninowi złoty czas przejścia do nowego życia właściciela. Łatwo pojąć przeto, że kiedy, z powodu otwarcia w Cesarstwie składki na stypendja, w gronie pracowników miejscowych w sprawie włościańskiej powstała myśl o utworzeniu na pamiątkę Mikołaja Aleksiejewicza Milutina stypendium w m. Chołmie, przy kursach pedagogicznych, dla dzieci włościańskich, to myśl owa i w samych włościanach znalazła pełne uznania spółczucie, dla tej sprawy. Złożone przez włościan gubernji lubelskiej ofiary pieniężne na stypendjum wynoszą 3,500 rubli— cyfra, która przemawia nie mało na korzyść włościanina polskiego. Nie wiemy jeszcze, czy urzeczywistni się utworzenie stypendium w Chołmie, lecz włościanie ze swej strony uczynili wszystko dla tej błogiej sprawy, i pozostaje pragnąć, aby na ten raz nierozwinięci włościanie posłużyli za przykład ludziom bardziej rozwiniętym, którzy hojni są w teoryi, dopóki rzecz nie dotknie ich własnej sakiewki. *Iwanow.*

—

* W miesiącu wrześniu 1873 roku istniały w gubernji kieleckiej następne **średnie ceny targowe**, a mianowicie: za czetwert: pszenicy 13 rub. 12 kop., żyta 9 rub. 96 kop., jęczmienia 6 rub. 92 kop., owsa 3 rub. 54 kop., gryki 6 rub. 88 kop., prosa 9 rub. 45 kop., grochu 9 rub. 21 kop., kartofli 2 rub. 59 kop.; za pud: siana 27 kop., słomy $22^1/_2$ kop. (*Dzien. Gub. Kielecki*).

—

* 28-go października (9 listopada), mieszkaniec m. Węgrowa, Jan Gąsiorowski, zaszedłszy do szynku, wypił tam wódki, i zaczął zakąsywać gęsiną, którą zadławił się tak silnie, że mimo podanej mu pomocy lekarskiej, po upływie nader krótkiego czasu, zmarł.

(*Dzien. Gub. Siedlecki*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Z krótkiego sprawozdania **o stanie i działalności Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu** w zeszłym roku akademickim, dowiadujemy się, że środkami do ulżenia materjalnego położenia studentów były po dawnemu: *a*) uwalnianie od opłaty za słuchanie lekcij; *b*) udzielanie stypendjów; *c*) jednorazowe wsparcia udzielane z różnych źródeł. *a*) Od opłaty za słuchanie lekcij uwolniono, stosownie do ustawy, 10% ogólnej liczby studentów, w pierwszem półroczu 84 a w drugiem 81 studentów. *b*) Co się tyczy udzielania stypendjów, w upłynionym roku akademickim w zawiadywaniu warszawskiego uniwersytetu były następujące stypendja: 1) *Ministra Oświecenia Publicznego* dla rosjan rodem wyznania prawosławnego i grecko-unickiego 22 stypendja, 11 po 360 rubli i 11 po 150 rub.; 2) 25 *stypendjów z specjalnych funduszów uniwersytetu* po 200 rub. każde; z zapisów prywatnych: 3) *Epsteina* 2 stypendja po 120 rub. każde; 4) *Surowieckiego* 3 stypendja po 138 rub. każde; 5) *Magiera* 1 stypendjum 189 rub. 84 kop.; 6) *Strzałkowskiego* 1 stypendju 111 rub. 50 kop. 7) *Małachowskiego* 1 stypendjum 93 rub. $91^1/_3$ kop. 8) *Wolfa* 148 rub.; 9) *Wawelberga* 1 stypendjum 90 rub.; 10) *Tyszkiewicza* 8 stypendjów po 125 rub. każde; 11) *Bącewicza* 2 stypendja, po 450 rub., oba ostatnie, według ducha zapisu wyznaczone właściwie dla młodych ludzi, którzy ukończyli uniwersytet z wzorowym postępem i są delegowani za granicę lub pozostawiani przy uniwersytecie; ale ponieważ w zeszłym roku akademickim nie było w uniwersytecie pośród studentów kandydatów na stypendja *Bącewicza*, przeto fundusz ten (900 rub.), podzielony był na 7 stypendjów, po 225 rub. każde; 12) *Turskiego* 2 stypendja po 117 rub. 10 kop. każde. W ogóle w zawiadywaniu warszawskiego uniwersytetu w upłynionym roku akademickim było 79 stypendjów, w ilości 13,914 rub. $35^1/_2$ kop.

Do wymienionych powyżej stypendjów, będących w rozporządzeniu uniwersytetu z poprzednich lat, w upłynionym roku akademickim dołączyły się jeszcze następujące:

1) Zmarła w 1868 roku obywatelka *Aniela Fijałkowska*, przez trzy własnoręczne testamenta z 9 maja 1860 roku zapisała sumę 9,000 rub., oraz dochód z wsi *Blomino-Jeże*, w powiecie Płockim, na korzyść niezamożnych uczniów wszystkich zakładów naukowych, wzorowych pod względem sprawowania i postępów w naukach. Kurator okręgu naukowego, przez polecenie z 21 listopada 1872 roku, zawiadomił uniwersytet, że do czasu ostatecznego ściągnięcia całego pomienionego zapisu Fijałkowskiej, przedstawia się możność udzielania już na rachunek tego zapisu sumy po 388 rub. rocznie, na stypendja dla niezamożnych studentów uniwersytetu warszawskiego. Rada uniwersytetu na posiedzeniu 28 listopada 1872 roku, postanowiła wyznaczyć z rocznego dochodu z zapisu Fijałkowskiej *dwa stypendja*, po 194 rub. rocznie każde, z zastrzeżeniem, aby stypendja te wyznaczane były po jednem na fakultet, w następującej kolei fakultetów: historyczno-filologiczny, fizyczno-matematyczny, prawny i lekarski, w taki sposób, aby jednego roku korzystali z pomienionych stypendjów studenci pierwszych dwóch fakultetów, a następnego roku ostatnich dwóch. Postanowienie to Rady uniwersyteckiej zostało zatwierdzone przez kuratora okręgu 12 grudnia 1872 roku.

2) Za Najwyższem zezwoleniem zapadłem 18 września 1872 roku, uniwersytet przyjął ofiarę bankiera warszawskiego, p. *Stanisława Lessera*, na pamiątkę rocznicy służby 60-letniej w stopniach oficerskich Namiestnika w Królestwie Polskiem, Jenerał-Feldmarszałka hrabiego T. T. Berga, *tysiąc rubli*, dla udzielania procentu od tej sumy, corocznie 26 lipca, najpilniejszemu uczniowi rodem miejscowemu, który wzorowo ukończył kurs w jednem z warszawskich gimnazjów, dla wniesienia opłaty za słuchanie lekcij.

Oprócz wyżej wymienionych stypendjów, będących w rozporządzeniu zwierzchności uniwersyteckiej, studenci korzystali ze stypendjów będących w rozporządzeniu kuratora okręgu lub zależących od różnych instytucij publicznych. Takich stypendjów w upłynionym roku akademickim było: 1) z zapisu *Steina* w Lublinie, 4 stypendja, jedno 300 rub. a trzy po 225 rub. każde; 2) z zapisu *Tokarskiej*, stypendjum 225 rub.; 3) *Aleksandrowskie* stypendjum, urzędników gubernji Radomskiej 200 rub.; 4) z zapisu *Ciołkowskiej*, 2 stypendja po 150 rub. każde; 5) *Ciołka-Poniatowskiego*, 5 styndjów po 51 rub. 90 kop. każde; 6) *Flatau*, 2 stypendja po 100 rub. każde; 7) *Wierzejskiego*, 1 stypendjum 80 rub.; 8) warszawskiego towarzystwa dobroczynności, 3 stypendja po 180 rub. każde; 9) obywatel powiatu Miechowskiego, w gubernji Kieleckiej, p. *Wędrychowski* ofiarował w roku zeszłym 100 rub. na korzyść dwóch niezamożnych studentów którzy weszli do uniwersytetu w upłynionym roku akademickim z gimnazjum kieleckiego, mianowicie na zapłacenie za nich opłaty za słuchanie lekcij w uniwersytecie.

W taki sposób w zeszłym roku akademickim, studenci uniwersytetu warszawskiego korzystali w ogóle z 94 stypendjów, tak poprzednich jak i nowo wyznaczonych w zeszłym roku, w rozmiarze od 50 do 360 rub. rocznie. Stypendjum Lessera nie zostało włączone do tej liczby, dla tego że korzystanie z niego zacznie się dopiero w bieżącym roku akademickim.

c) Przechodząc do wsparć jednorazowych udzielanych studentom z różnych źródeł, należy przedewszystkiem wspomnieć, że w zeszłym roku akademickim Namiestnik Hrabia Berg udzielił na wsparcie studentom, za pośrednictwem zwierzchności uniwersyteckiej, 310 rub.

Komitet do wspierania ubogich studentów, rozporządzający udzielaniem jednorazowych wsparć, składał się w zeszłym roku akademickim, pod prezydencją rektora, z inspektora i wybranych przez radę uniwersytetu profesorów: *Struvego*, *Aleksandrowicza*, *Kasznicy* i *Tyrchowskiego*. Komitet ten miał w swojem rozporządzeniu następujące sumy: 1) remanent z roku poprzedniego 1,486 rub. $4^1/_2$ kop., 2) udzielane z specjalnych funduszów uniwersytetu na wsparcie niezamożnym studentom 1,000 rub., 3) otrzymane z koncertu w m. Pińczowie, w gubernji Kieleckiej, na korzyść niezamożnych studentów 150 rub., 4) z koncertu danego 29 listopada 1872 roku, na korzyść niezamożnych studentów 2,001 rub., 5) z balu danego w warszawskiej Resursie Kupieckiej, 10 lutego 1873 roku 1,502 rub. 5 kop., 6) z koncertu danego w marcu 1873 r. w Warszawie 501 rub. 22 kop., 7) ofiarowane przez kapitana *Liubanowa* z Samary 200 rub., 8) od różnych osób 18 rsr. 40 kop. Razem 6,658 rub. $71^1/_2$ kop. Z tej sumy w ciągu roku udzielono 497 wsparć jednorazowych od 5 do 25 rubli, w ogóle 6,288 rubli 54 kop. Na rok bieżący pozostało remanentu 370 rub. $17^1/_2$ kop.

Na zasadzie przepisów uniwersytetu mogą być udzielane studentom nagrody pieniężne od 100 do 150 rub. za rozprawy (niezależnie od rozpraw składanych dla uzyskania medali); w tym celu Rada postanowiła udzielać corocznie z specjalnych funduszów uniwersytetu 600 rub. Z tej sumy w upłynionym roku akademickim udzielono: a) studentowi 4 kursu fakultetu historyczno-filologicznego *Niedzwiedzkiemu*, za rozprawę „*O języku Psałterza Florjańskiego*", 150 rub.; b) studentowi 5 kursu fakultetu medycznego *Borysowiczowi*, za umieszczony w 2 zeszycie „Prac laboratorjum fizjologicznego" artykuł: „*O fiziologji serca żab*", 100 rubli.

—

* W dniu onegdajszym, w dalszem ciągnieniu 5-ej klasy 121-ej Loterji Klasycznej, z odciągniętych 700 Numerów, znaczniejsze wygrane padły jak następuje: Nr. 2,309 wygrał rs. 8,000, Nr. 5,034, 5,000, Nra: 17,985, i 21,567, po rs. 1,000; N-ra 4,981 i 6,986, po rs. 500; zaś Nra 2,983, 11,552, 16,639 i 21,989 po rs. 200.

Z INNYCH GUBERNJI.

* Dnia 25 listopada, o godzinie trzeciej po południu, odbyło się w lokalu Cesarskiego Towarzystwa Jeograficznego, pod Najdostojniejszą prezydencją Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza, **nadzwyczajne zebranie Cesarskiego ruskiego Towarzystwa historycznego**, które mu Najwyżej udzieloną została, 24 listopada, nazwa **Cesarskiego**. Podczas zebrania, sekretarz Towarzystwa, p. Połowcew, odczytał reskrypt, Najwyżej udzielony Towarzystwu, 24 listopada, i miał przemowę odpowiednią do tej szczęśliwej dla Towarzystwa okoliczności. Następnie mieli w Towarzystwie odczyty pp. Byczkow i Grot, o czynach wielkiej Cesarzowej, której uroczystość obecnie obchodzono. Przy wejściu do Towarzystwa, Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz przyjęty był dźwiękami hymnu „Boże Cesarza chroń", wykonanego przez chór i muzykę pułku konnego lejb-gwardji. Po skończeniu odczytów, tenże chór wykonał hymn: „Niech się szerzy grom zwycięztwa". (*Gon. Urzęd.*).

—

* Nauka poniosła w zeszłym miesiącu dwie dotkliwe straty. Dziennik *Kijewlan.*, donosi, że 10 listopada, o godzinie $1^1/_2$ z południa, **umarł** pierwszy rektor i honorowy członek uniwersytetu św. Włodzimierza **Michał Aleksandrowicz Maksimowicz**, w swoim futorze na górze Michajłowskiej, znajdującym się we wsi Prochorówce, w gubernji Połtawskiej. Liczni przyjaciele, uczniowie i czciciele zmarłego ze smutkiem niezawodnie przeczytają tę bolesną wiadomość i zachowają o zmarłym wieczną, dobrą i wdzięczną pamięć. Również bolesną wiadomość podaje dziennik *Rusk. Wiedom.* W poniedziałek, 19 listopada o godzinie 9 wieczorem, **zmarł** w Moskwie, po długiej chorobie zwyczajny profesor uniwersytetu moskiewskiego na katedrze historji prawodawstwa ruskiego, **Jan Dymitrewicz Bielajew.** Zmarły wciągu całej swej działalności uniwersyteckiej, posiadał szczególne poszanowanie studentów i będąc sekretarzem fakultetu prawnego, brał zawsze żywy udział w uczącej się młodzieży.

—

* Dziennik *Kronszt. Wiestn.* donosi o nagłem zniesieniu 22 listopada, około godziny 7 wieczorem, drogi pomiędzy Kronsztadem a Oranienbaumem, zniesieniu, które zaszło w skutku przyboru wody i skończyło się, według doniesienia pomienionego dziennika, tylko na bardzo ciężkiem, nocnem przedostawaniu się po krach, tak tych pasażerów którzy jechali z Oranienbaumu, jak i osób które wysłane były z Kronsztadu im na pomoc. O zginięciu pojedynczych osobistości z liczby pieszych, ciągle przedostających się po lodzie, którzy trzymali się oddzielnie od ogólnego orszaku, dotąd nie otrzymano wiadomości. W ogóle w dzienniku *Kronszt. Wiestn.* zamieszczone są dotychczas tylko następujące szczegóły tego wypadku.

Dnia 22 listopada, z rana, przy świeżym wietrze południowo-zachodnim, woda koło Kronsztadu podniosła się do 5 stóp 8 cali, a potem około godziny 1 z południa zaczęła opadać, ale wkrótce znów zaczęła przybierać. O godzinie 6 minut 20 woda znów doszła do 4 stóp powyżej zwykłego poziomu, i dalej przybierając, o godzinie 11 minut 15 znów doszła do 4 stóp 9 cali. Po godzinie 11 wiatr odwrócił się ku północy i woda zaczęła opadać.

Podczas tego drugiego przyboru, w skutku długiej odwilży i szybko zmienionego biegu, lód na Małej przystani puścił, i ruszywszy masami zepsuł drogę. O godzinie $8^1/_2$, zawiadujący drogą po lodzie, sztabs-kapitan Fieodorow, doniósł zwierzchności, że droga zimowa pomiędzy Kronsztadem a Orenienbaumem zupełnie jest rozbita i potworzyły się przerwy, w skutku czego komunikacja z Oranienbaumem od godziny 8 całkiem jest niemożliwa. Po otrzymaniu tej wiadomości od naczelnika wydziału budowlanego, pod zwierzchnictwem którego znajduje się droga, główny komendant portu, rozkazał zaprzestać jazdę. Rozporządzenie to zostało zakomunikowane policji i kantorowi pocztowemu, a osobną depeszę burmistrzowi w Oranienbaumie. Następnie około godziny 10 wieczorem, z Oranienbaumu przez Petersburg otrzymana została depesza prywatna, adresowana do kapitana portu, wysłana z Oranienbaumu o godzinie 8 minut 55. W depeszy tej było powiedziano:

„Wyślijcie co najśpieszniej do kąta Wojennego szalupy dla uratowania ginących ludzi i koni. Morze zepsuło się. Komunikacji dla ludzi nie ma wcale. Kupiec Bogdanow."

Zaraz po otrzymaniu tej depeszy, bezzwłocznie zakomunikowanej głównemu komendantowi portu, wiceadmirałowi P. W. Kozakiewiczowi, z jego rozkazu, wysłane zostały do miejsca nieszczęścia dwie łódki ratunkowe z komendami i z sztabs-kapitanami Aleksandrowem i Fieoderowem, oraz porucznikiem Pietrowem. Wyprawienie łódek ratunkowych dokonane było tak pospiesznie, że około godziny 11 obie łódki odpłynęły od bramy Petersburgskiej i zmierzały po lodzie do przerwy jaka się utworzyła.

Jednocześnie z portu wojskowego, jednomasztowym statkiem udał się pomocnik kapitana portu, kapitan-lejtnant J. J. Fiedotow, z 5 ludźmi komendy. Poszukiwania łódek ratunkowych pozostały bezskuteczne i błądziwszy po krach do 2 godz. w nocy, pp. Aleksandrow, Fieodorow i Pietrow powrócili do Kronsztadu, dotarłszy tylko do otwartej wody, po za którą nic nie było widać, ani słychać. Katastrofa prawdopodobnie zdarzyła się naprzeciwko kąta Wojennego, dla tego, że tam, jak powiadano, słychać było krzyk i tam to udał się narażając swe życie kapitan-lejtnant Fiedotow. Następnie z rana znów ponowione zostały poszukiwania łódkami ratunkowemi i żelaznemi statkami. Na ten raz poszukiwano kapitan-lejtnanta Fiedotowa, który nie powracał.

O godzinie 1 z południa, znów przez Petersburg otrzymana została depesza z Oranienbaumu od sędziego śledczego p. Teiszera:

Oranienbaum, 23 listopada godz. 9 z rana. „Kapitan-lejtnant Fiedotow z komendą, znużeni, przybyli tylko co do Oranienbaumu.

Teiszer."

Według czasu pierwszej depeszy, zawiadamiającej o katastrofie, należy wnosić, że nagłe ruszenie się kry na południe od kąta Wojennego, zaszło około godziny 7 lub $7^1/_2$ wieczorem, przy drugim przyborze wody, podczas posuwania się z Orienbauma furmanów, jadących z pasażerami z pierwszego pociągu wieczornego kolei żelaznej, wyprawionego z Petersburga o godzinie 5 po południu.

Dnia 23 listopada, wszelka komunikacja z Oranienbaumem, nawet piesza ustała; poczta i kurjer nie zostały przeprawione. Telegrafowano do Oranienbaumu dla dowiedzenia się, czy nie było nieszczęśliwych wypadków przy nagłem ruszeniu lodów poprzedniego dnia wieczorem. Ostateczna odpowiedź, otrzymana z Orienbaumu zawierała się w depeszy następującej osnowy:

Orienbaum, 23 listopada, godz. 11 min. 30 wiecz. „Dnia 22 w nocy, przez silny wiatr lód drogi kronsztadzkiej oderwał się wielkiemi krami. Dwadzieścia cztery podwody z pasażerami po godzinie 2 w nocy przybyły do Orienbaumu i Peterhofu. Stacja (wieża) ratunkowa pochyliła się. Przystań parostatkowa jest zniszczona, a szose zawalone jest lodem na ćwierć wiorsty, na wysokość półtora sążnia. Zniszczenie jest okropne. Dolna część miasta zalana. Burmistrz Jegorow."

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji w ostatnich pięciu latach (1868—1872 r.)

III.
JARMARKI DRUGIEGO RZĘDU.

(*Dalszy ciąg* [1]).

6. *Jarmark na Opiekę Matki Boskiej w m. Wozniesieńsku (w gubernji Chersońskiej.)*

(Od końca września do pierwszych dni października. Tak: w 1868 r.—na konie od 27 września do 5 października, na towary od 28 września do 5 października; w 1869 i 1870 r. — na konie od 26 do 3 października, na towary od 28 września do 5 października; w 1871 r. — na konie od 26 września do 2 października, na towary od 28 września do 4 października; w 1872 r. — na konie od 26 września do 2 października, na towary od 27 września do 4 października).

		W 1868 r.	W 1869 r.	W 1870 r.	W 1871 r.	W 1872 r.	Średnia cyfra za 5 lat.
A. Przywieziono i sprzedano towarów: WAŻNIEJSZYCH: *a) Ruskich:*		R	U	B	L	E.	
Bawełnianych	(przywieziono	400,000	425,000	550,000	565,000	600,325	508,065
	(sprzedano	200,000	150,000	175,000	200,750	300,250	205,200
Wełnianych	(przywieziono	200,000	250,000	300,000	310,000	800,575	372,115
	(sprzedano	100,000	155,000	75,000	85,000	500,970	183,094
Lnianych i konopnych	(przywieziono	130,000	300.000	350,050	470,000	400,700	330,150
	(sprzedano	65,000	200,000	200,000	20,500	200,350	137,170
Skór i wyrobów skórzanych	(przywieziono	168,000	200,700	188,500	178,275	175,750	182,145
	(sprzedano	135,000	147,700	141,200	105,900	95,675	125,095
Żelaznych	(przywieziono	90,000	100,500	120,000	135,000	12,500	91,600
	(sprzedano	60,000	75,000	85,000	75,270	5,275	60,109
Dziegciu	(przywieziono	17,600	20,370	23,800	23,375	25,710	22,171
	(sprzedano	17,600	20,370	19,100	10,390	19,675	17,427
Zboża i mąki	(przywieziono	13,000	45,000	50,000	150,450	475,500	146,790
	(sprzedano	13,000	45,000	42,000	150,450	320,500	114,590
Koni	(przywieziono	55,000	68,000	57,200	70,000	87,350	67,510
	(sprzedano	30,500	52,700	35,800	45,700	42,500	41,440
Bydła rogatego	(przywieziono	47,500	39,500	73,900	161,250	163,825	97,215
	(sprzedano	28,200	34,300	47,200	94,980	102,125	61,360
W ogóle towarów ruskich	(przywieziono	1,384,850	1,791,275	1,999,530	2,369,210	3,243,290	2,157,621
	(sprzedano	805,350	1,055,225	966,905	938,720	1,834,065	1,120,063
b) Zagranicznych:							
Bawełnianych	(przywieziono	150,000	250,000	350,000	320,000	300,645	274,129
	(sprzedano	40,000	89,000	100,000	95,000	125,710	89,942
Wełnianych	(przywieziono	50,000	7,500	100,000	110,000	400,380	133,576
	(sprzedano	20,000	3,500	30,000	35,000	250,130	67,726
Jedwabnych	(przywieziono	15,000	25,000	30;500	35,000	300,275	80,155
	(sprzedano	5,000	8,000	12,500	15,000	100,600	28,220
Lnianych i konopnych	(przywieziono	30,000	45,000	60,000	55,000	300,755	98,151
	(sprzedano	15,000	20,000	25,000	21,500	130,800	42,460
Futer	(przywieziono	10,000	25,000	40,000	35,000	416,675	105,335
	(sprzedano	3,000	15,000	18,000	16,750	155,425	41,635
W ogóle towarów zagranicznych	(przywieziono	277,880	388,585	622,725	609,000	2,117,530	803,144
	(sprzedano	92,720	155,970	206,625	208,910	949,699	322,784
W ogóle wszystkich towarów	(przywieziono	1,662,730	2,179.810	2,622,255	2,978,210	5,360,820	2,960,765
	(sprzedano	898,070	1,211,225	1,173,530	1,147,630	2,783,764	1,442,842
B. Otrzymano dochodu:							
a) Przez mieszkańców z najmu domów		250	300	350	300	350	310
b) Przez Radę Miejską, z placów należących do miasta		2,010	2,009	1,826	1,602	2,180	1,965
W ogóle dochodu		2,261	2,509	2,176	1,902	2,530	2,275

Z towarów ruskich na jarmark na Opiekę Ma ki Boskiej w Wozniesieńsku do 1872 r. najwięcej przywożono *bawełnianych*, przyczem przywóz, powiększając się corocznie, w pięć lat wzmógł się o połowę (z 400,000 do 600,000 rub.), sprzedaż zaś, zmniejszywszy się w 1869 r. z 200,000 do 150,000 rub. następnie powiększała się corocznie i w 1872 r. także wzmogła się o połowę (do 300,000 rub.) wynosiła nie mniej od połowy przywozu. Wyroby *wełniane* w ciągu czterolecia 1868 — 1871 r., przedstawiając pewne wzrastanie w przywozie, sprzedawane były w 1870 i 1871 r. mniej korzystnie niż w poprzednich dwóch latach, ale w ostatnim, 1872 roku, przywieziono ich za 800,000 rub., 4 razy więcej niż w 1868 r., a jednak, sprzedano ich za 500,000 rub., to jest $\frac{5}{8}$ przywozu, tak że w tym roku obroty w towarach wełnianych przeniosły nawet obroty w bawełnianych. Wyroby *lniane* i *konopne* chociaż wzmagają się stopniowo w przywozie (z 130,000 do 400,750 rub.), ale sprzedaż ich wynosząca w 1868 r. 65,000 rub. około $\frac{1}{2}$ przywozu, na trzech następnych jarmarkach: w 1869, 1870 i 1872 r. była jedna i ta sama — 200,000 rub., wynosząc w 1869 i 1870 r. około $\frac{2}{3}$, a w 1872 r. około $\frac{1}{2}$ przywozu; tylko w 1871 r., pomimo powiększonego przywozu spadła na 20,500 rub., czyli $\frac{1}{23}$ przywozu (za 470,000 rub.). W taki sposób dla tego towaru były najbardziej zadawalniające 1869 i 1870 r., zupełnie zaś niepomyślnym 1871 r. Obroty w wyrobach *skórzanych*, poczynając od 1869 r., nieznacznie, ale stopniowo słabną (przywóz z 200,000 do 175,000 rub., sprzedaż z 147,000 do 95,000 rub.), przyczem w 1872 r., przy mniejszym przywozie, sprzedano tylko połowę takowego, kiedy w 1869 r. sprzedaż wynosiła $\frac{2}{3}$ przywozu. Dla row *żelaznych* sprzedawanych w ciągu czterech pierwszych lat ostatniego pięciolecia prawie w jednej i tej samej ilości (od 60,000 do 85,000 rub. czyli około $\frac{2}{3}$ przywozu), ostatni (1872) rok był szczególnie niesprzyjający: cały przywóz wynosił zaledwie 12,500 rub., a jednakże sprzedano mniej niż jego połowę (za 5,275 rub.). Za to handel przedmiotami gospodarstwa wiejskiego idzie daleko pomyślniej: *zboże* powiększywszy się w 1871 r. w przywozie z 50,000 do 150,000 rub.—trzy razy, rozprzedaje się w większej części, albo bez pozostałości; *bydło rogate*, którego w 1872 r. sprowadzono za 164,000 rub.,—$3\frac{1}{2}$ razy więcej niż w 1868 r.—(za 47,000 rub.), rozprzedaje się w $\frac{2}{3}$; nakoniec *dziegieć* i *konie*, rozmiar handlu któremi mało się zmienia, rozprzedają się: pierwszy—albo w większej części, albo bez pozostałości, a drugie — w $\frac{2}{3}$. W ogóle przywóz towarów ruskich corocznie powiększa się (z 1,385,000 do 3,243,000 rub.), sprzedaż zaś, zmniejszając się stopniowo w ciącu trzechlecia 1869—1871 roku (z 1,800,000 do 939,000 rub.), tylko w 1872 roku podwoiła się w porównaniu z poprzednim rokiem (około 1,834,000 rub.), przyczem średnio stanowi około $\frac{1}{2}$ przywozu. W 1872 r. który i dla towarów ruskich (z wyjątkiem żelaznych) był jednym z najbardziej sprzyjających, daje się spostrzegać nadzwyczajny rozwój obrotów w większej części przedmiotów handlu zagranicznego: w wyrobach zagranicznych *wełnianych, jedwabnych, lnianych* i *konopnych* i *futrach*, których do 1872 r. przywożono zaledwie za dziesiątki tysięcy rubli, w tym roku przywieziono za kilka set tysięcy, nie mniej jednak znalazły one nabywców; wyroców *wełnianych*, sprzedawano (za 250,000 rub.) około $\frac{5}{8}$, *jedwabnych* (za 100,000 rub) około $\frac{1}{3}$, *lnianych i konopnych* (za 130,000 rub.) około $\frac{3}{7}$ i *futer* (za 155,000 rub.) około $\frac{3}{8}$ przywozu. Najpomyślniejszym był 1872 rok i dla wyrobów *bawełnianych* zagranicznych, ponieważ przy nieco mniejszym przywozie, sprzedano (za 125,000 rub.) więcej niż w latach poprzednich—około $\frac{2}{5}$ przywozu (za 300.000 rub.). W taki sposób i ogólna suma przywozu towarów zagranicznych, któr poprzednio nie przewyższała nigdy 623,000 rub. w 1872 r. przdniosła 2,000 rub. przyczem sprzedaż doszła prawie do 1,000,000 rub. Na koniec i dochody otrzymane w tym roku przez mieszkańców z najmu domów i placów, i przez Radę Miejską z placów należących do miasta, razem wzięte (2,430 rub.), prz ewyższyły takie same dochody w innych latach. W skutku o tyle powiększonego przywozu, tak ruskich, jak i zagranicznych towarów, ogólna suma jednych i drugich, która chociaż stopniowo powiększała się, ale nie doszła jeszcze w 1871 do 3,000,000 rub., w 1872 r. doszła do 5,360,000 rub., a sprzedaż, która w ostatnich latach nie tylko nie zwiększała się stosunkowo do przywozu, ale nawet nieco osłabła, doszła do 2,783.000 rub.—przeszło $\frac{1}{2}$ przywozu. Przyczyną tak pomyślnego wyniku ostatniego jarmarku był bardzo znaczny przyjazd handlarzy i przemysłowców — tak sprzedających, jak i nabywców. Tym sposobem jarmark na Opiekę Matki Boskiej w Wozniesieńsku mniej więcej zaspakaja miejscowe potrzeby, czego chyba nie można powiedzieć o istniejących w tem mieście dwóch innych jarmarkach: na św. Makarego i na św. Mikołaja (patrz niżej, jarmarki trzeciego rzędu). (*D. c. n.*).

(*Gon. Urzęd.*)

[1]) Patrz Nr. 253 *Dzien. Warsz.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w dzienniku *Gaulois* następujące szczegóły dotyczące sprawy marszałka Bazaine'a: Po zamknięciu posiedzenia sądu z 10 b. m., marszałek wrócił do swoich apartamentów, dokąd udały się za nim osoby należące do familji, jako to: marszałkowa, brat i dwóch synowców wraz z młodemi swemi żonami, oraz kapitanowie: Gudin i Mornay-Soult, pułkownik Magnan, p. Bouillet, pani Asselin i jeszcze kilku wiernych do ostatniej chwili, razem około piętnastu osób. Przez cztery godziny, podczas których trwała narada sądu, marszałek rozmawiał swobodnie, poufnie i wesoło prawie, jak gdyby głowie jego nie zagrażało żadne niebezpieczeństwo i wówczas gdy niepokój szarpał serca wszystkich dzielnych przyjaciół otaczających go w tej chwili. Po niejakim czasie marszałkowa Bazaine, której widok ten rozdzierał duszę, opuściła salon w towarzystwie córki, p. Lachaud (ojca) oraz pułkownika Luccioni poszła pomodlić się do kaplicy. Co się tycze pułkownika Villette, tego wcielonego ideału poświęcenia, pozostał on w galerji łączącej Grand-Trianon z Trianon-sous-Bois, ażeby znajdować się najbliżej od miejsca z którego miała nadejść stanowcza wiadomość. Tam to o godzinie 8-ej spotkał go p. Jerzy Lachaud, który był przy odczytaniu wyroku i szedł do marszałka, ażeby go przygotować do odwiedzin jenerała Pourcet'a. — „I cóż, zapytał go pułkownik Villette, głosem wzruszonym, czy został uniewiniony?" Na zapytanie to Jerzy Lachaud, milcząc, uczynił ręką gest rozpaczy, i wbiegł na schody prowadzące do apartamentu marszałka Bazaine'a; za nim podążył nieszczęśliwy pułkownik Villette. Na odgłos otwierających się drzwi, marszałek Bazaine prowadzący rozmowę z otaczającemi go osobami, zbliżył się do młodego adwokata, a spostrzegłszy jego twarz wzburzoną, zrozumiał, bez potrzeby zamienienia jednego choćby słowa, całe położenie rzeczy. „Więc skazali mnie na śmierć?" wyrzekł ściskając rękę Jerzego Lachaud. A skoro ten wciąż milczał wymownie, marszałek zapytał znowu: „Jakąż większością głosów skazano mnie?"—„Jednomyślnie," odpowiedział na to głuchym głosem pomocnik sławnego obrońcy. „Tak!" Wyrzekł tylko marszałek, usłyszawszy ten wyraz—i jakby nic zgoła nie zaszło, kończył przerwaną z otaczającymi go rozmową. Wszyscy tonęli we łzach, sam tylko skazany zachował zupełny spokój oblicza. W owej to właśnie chwili pułkownik Villette wszedł do salonu i zbliżył się do maszałka. Lecz gdy już miał ująć za rękę marszałka, siły go opuściły i upadł ciężko na podłogę. Podczas gdy śpieszono mu na ratunek, marszałek ażeby ukryć wzruszenie, skierował się do sąsiedniego pokoju, gdzie spoczywał Lachaud (ojciec). Spotkał go już stojącego w progu i sam głosem spokojnym, żartobliwym prawie, opowiedział okropną nowinę. Wśród takiej to smutnej sceny, przybył komendant Guioth, adjutant księcia Aumale. Trzebaż mówić, że obecność jego sprawiła przykre wrażenie? P. Guioth, sam wzruszony, oddał p. Lachaud list od prezesa wojennego sądu, który go prosił, ażeby natychmiast przybył do sali obrad. P. Lachaud pośpieszył za adjutantem, zastał wszystkich sędziów zebranych, a książę Aumale, z wszelkiemi względami należnemi człowiekowi, który dał dowody tak potężnej choć bezowocnej wymowy, udzielił mu do przeczytania odwołanie się do ułaskawienia, opatrzone podpisami wszystkich członków sądu. Nadto zaś jeszcze dodał, iż uda się natychmiast do ministra wojny i do prezydenta rzeczypospolitej, ażeby tam osobiście poprzeć to uroczyste żądanie.

* *Indép. Belge* pisze: Armja jenerała Moriones, przeszedłszy wskroś góry Nawarry i połączywszy się z kolumną Loma dla oczyszczenia granicy francuzkiej z karlistów, którzy tam założyli podstawę swoich operacji—zdeblokowała Tolozę i przywróciła sobie komunikację z San-Sebastian z jednej strony, i z Wittorją z drugiej. Tym sposobem karliści zostali odepchnięci w głąb kraju. Lecz nierównie ważniejszą od powodzenia jen. Marionesa nowiną, jeżeli tylko się potwierdzi, jest pojawienie się znowu proboszcza Santa-Cruz na widowni dawniejszych jego wypraw, pomimo rozkazów Lizzaragi i zacięta walka pomiędzy powstańcami, która im w skutek tego zagraża. Już nawet, jeżeli można dać wiarę depeszy z Madrytu, proboszcz Santa-Cruz wziął do niewoli kabecyllę Yturba i rozproszył partyzantów Lizzaragi, którzy nie chcieli uznać jego władzy. Jeżeli więc karliści zaczną się bić pomiędzy sobą, to Moriones nie będzie miał wielkiego trudu ostatecznie załatwić się z niemi. Armji oblegającej Kartagenę dano nowego wodza—jest to już trzeci od chwili rozpoczęcia kroków wojennych. Trzeba też wyznać, że działania oblężnicze, pomimo bombardowania, nie postępują prawie. Mniemają, iż twierdza ta może się jeszcze opierać przez miesiąc lub dwa nawet i że w ostatecznej potrzebie, obrońcy jej zdołają wymknąć się, jedni morzem, drudzy rzucając się w sąsiednie góry.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 12 grudnia.* Ze źródła autentycznego donoszą, iż Bazaine osadzony będzie na wyspie św. Małgorzaty, w pobliżu Cannes, w departamencie Var.

* *Paryż, 13 grudnia.* Z powodu zarządzonej zmiany kary, Bazaine napisał list do marszałka-prezydenta, w którym oświadcza między innemi, iż marszałek Mac-Mahon przypomniał sobie czasy, w których służyli wspólnie ojczyźnie. On (Bazaine) obawia się, że serce marszałka-prezydenta przemogło jego mądrość męża stanu; poddałby on się chętnie wyrokowi śmierci.

* *Trianon, 10 grudnia.* (Proces Bazaine'a). Przy otwarciu na nowo posiedzenia sądu wojennego, zabrał głos komisarz rządowy, jenerał Pourcet, ażeby odpowiedzieć na obronę wygłoszoną przez adwokata. Odparł on zarzut zrobiony mu przez p. Lachaud, jakoby powodował się w akcie oskarżenia jedynie względami politycznemi i zrobił ze swej strony zarzut obrońcy z powodu, że zażądał od księcia Fryderyka Karola świadectw odczytanych podczas obrony. Komisarz rządowy mówił dalej obszernie o głównych punktach dotkniętych w obronie i zastanawiał się przeważnie nad układami, które prowadził Regnier i których doniosłość wykazał znowu, przyczem oddał całą słuszność patrjotyzmowi cesarzowej. Jenerał Pourcet zaprzeczył w końcu dowódzeniom obrońcy, jakoby armja nie znajdowała się pod Metz w otwartem polu i jakoby artykuł 110 kodeksu karnego wojskowego nie mógł być z tego powodu zastosowany.—Przed zawieszeniem posiedzenia sądu, Bazaine powiedział: „W sercu mojem tkwią dwa tylko wyrazy: „honor i ojczyzna;" służyłem wiernie ojczyźnie przez 42 lata i byłem zawsze wierny temu dumnemu hasłu; poprzysięgam na Chrystusa, że nie zdradziłem nigdy Francji."

* *Wersal, 11 grudnia.* Zachowanie się Bazaine'a podczas odczytania wyroku było pełne godności i mocy ducha. Życzył on sobie jedynie mieć przy sobie swego syna przez 24 godziny i oświadczył, że nie będzie żądać rewizji procesu.

* *Wersal, 11 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego, książę Aumale prosił o dalszy urlop dla objęcia powierzonego mu dowództwa nad 7-m korpusem armji w Besançon. Następnie toczyły się dalsze obrady nad projektem budżetu.—Rządy angielski i francuzki zarządziły każdy z osobna śledztwo co do okoliczności, jakie towarzyszyły zatonięciu statku „Ville de Havre."

* *Berlin, 11 grudnia.* Podług złożonego w sejmie pruskim projektu do prawa o małżeństwie cywilnem, prowadzenie ksiąg stanu cywilnego co do urodzeń, związków małżeńskich i wypadków śmierci, ma należeć do urzędników stanu cywilnego, którzy mianowani będą przez prezesów prowincji, i których tenże może usuwać od tych obowiązków. Urzędnikami takimi mają być przedewszystkiem urzędnicy gminni, którzy obowiązani są do pełnienia takich czynności. Obok mianowanych urzędników stanu cywilnego na okręg, mogą być powołane do pełnienia obowiązków, w granicach pewnych miejscowości, osoby stanu duchownego dla spisywania aktów na żądanie zgłaszających się do nich osób, które to akta mieć będą moc prawnie obowiązującą. Prowadzenie ksiąg stanu cywilnego ma być bezpłatne i wolne od stempla.

* *Waszyngton, 11 grudnia.* Postanowienia co do dnia, miejsca i formalności zwrotu statku „Virginius" rządowi Stanów Zjednoczonych, podpisane zostały dziś przez komisarzy rządów amerykańskiego i hiszpańskiego. Podług postanowień tych, wydanie pozostałych jeszcze przy życiu ludzi osady pomienionego statku, będzie miało miejsce w przyszły wtorek w Santiago. Sam statek zaś wydany być ma w tym samym dniu w jakimkolwiek porcie, z wyjątkiem Hawanny.

* *Nowy-Jork, 12 grudnia.* Podług otrzymanych tu wiadomości z Hawanny, statek „Virginius" opuścił port pod eskortą fregaty hiszpańskiej „Izabella cattolica" i odprowadzony zostanie do miasta portowego Bahiahonda, gdzie wydany będzie pełnomocnikom amerykańskim. Jenerał-kapitan Jovellas wydał rozkaz wypuszczenia na wolność dziś jeszcze ludzi z osady statku „Virginius," którzy pozostali przy życiu.

* *Penang, 12 grudnia.* Podług otrzymanych tu wiadomości, niderlandczycy wysadzili na ląd 9 b. m. pod Atchinem 9,000 ludzi i nie spotkali żadnego oporu.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 3 (15) grudnia.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSIKCH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* opera **Mignon**, przez artystów włoskich, abonament N. 1 lit. A.,—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Babie lato; Akrobata; Posażna jedynaczka;** we czwartek,— *w teatrze wielkim:* opera komiczna **Duch wojewody,** — *w teatrze rozmaitości:* komedje **Biały gwoździk; Drzemka pana Prospera;** w piątek, — *w teatrze wielkim:* opera **Mignon,** przez artystów włoskich, abonament N. 1 lit. B.,— *w teatrze rozmaitości:* komedja **Lady Tartuffe;** w sobotę,— *w teatrze wielkim:* opera **Norma,** przez artystów włoskich, abonament zawieszony,—*w teatrze rosmaitości:* komedje: 1-y raz, **Każdy przy swojem; Wiosna; Marcowy kawaler;** w niedzielę,—*w teatrze wielkim:* **Balet,** — *w teatrze rozmaitości:* komedje **Każdy przy swojem; Akrobata; Babie lato.**

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w poniedziałek, dramat w 5-u aktach (8-u obrazach), **Otello.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro,* we wtorek, **Pierwsze** przedstawienie opery włoskiej, opera **Mignon,** abonament zawieszony.— *Wczoraj,* było osób 1085.

TEATR ROZMAITOŚCI.-- *Jutro,* we wtorek, komedje **Babie lato; Księżna Jerzowa.** — Początek ogodzinie 7 i pół. — *Wczoraj,* było osób 753.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś,* w poniedziałek, odbędzie się o godzinie 8-ej wieczorem, **Koncert** Władysława **Żeleńskiego,** (złożony wyłącznie z dzieł koncertanta), z współudziałem: pani Julji Uszyńskiej, panny Marji Szlezygier, pp. Cieślewskiego, Górskiego, Stillera, Liebrechta i Thalgrüna. — Program: 1. Kwartet (A-dur), na dwoje skrzypiec, altówkę i wiolonczelę, wykonają pp. Górski, Stiller, Liebrecht i Thalgrün; 2. a) Z Księgi Pamiątek, i b) Podarunek, (1-y raz), słowa Gabrjeli,—odśpiewa p. Cieślewski: 3. „Tędy, tędy leciał ptaszek," duet na głosy żeńskie, odśpiewają pp. Uszynska i Szlezygier; 4. Warjacje (G-minor), na dwoje skrzypiec, altówkę i wiolonczelę, wykonają pp. Górski, Stiller, Liebrecht i Thalgrün; 5. a) Opuszczona, z królodworskiego rękopismu (1-y raz), b) Pajęczyna (słowa Wł. Syrokomli). odśpiewa panna Szlezygier; 6. Walc liryczny, na fortepjan i wiolonczelę, wykonają pp. Żeleński i Thalgrün; 7. a) Tęschnota, i b) Niepodobieństwo (1-y raz), słowa Gabrjeli, odśpiewa pani Uszyńska; 8. Trio (Es-dur), na fortepjan, skrzypce i wiolonczelę: Allegro,—Andante sostenuto,—Finale,— Allegro con brio (1-y raz), wykonają pp. Żeleński, Górski i Thalgrün.— Cena miejsc: krzesło numerowane w pierwszych 4-ch rzędach rs. 2 k. 5, w następnych rzędach rs. 1 k. 55, miejsce nienumerowane rs. 1. Biletów nabyć można w w miejscowej kasie.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie,* **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 7-ej.—Wejście kop. 15.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 71, wyzdrowiało 61, umarło 7 pozostało 1767 (mężczyzn 836, kobiet 931), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 181, kobiet 182.

Przyjechali: —Jenerał-major *Bielawski,* z Łowicza;—Mistrz Dworu Jego Cesarskiej Mości hrabia *Tołstoj,* z Orła;—minister wojny dworu saskiego, jenerał od kawalerji *von Fabrice,* z St. Petersburga.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnant *Glebow,* do Częstochowy;—minister wojny dworu saskiego, jenerał od kawalerji *von Fabrice,* do Berlina;— tajny radca *Witte,* i rzeczywiści radcy stanu: *Karatin,* do St. Petersburga, *Leszczow,* do Kielc.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 3 (15) Grudnia 1873 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	110	70	110	40
"	" "	8 d.	110	$47\frac{1}{2}$	110	$17\frac{1}{2}$
Gdańsk	" "	2 m.	110	$62\frac{1}{2}$	110	$32\frac{1}{2}$
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1Ft. Szter.	3 m.	7	43	7	41
"		kr. ter.	—	—	—	—
Paryż	300 Frank.	10 d.	88	80	—	—
"		"	88	95	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	$42\frac{1}{2}$	96	$97\frac{1}{2}$
"	à vista		98	$32\frac{1}{2}$	97	$96\frac{1}{2}$
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	25
"	" "	3 d.	—	—	100	—
Moskwa	" "	1 m.	—	—	—	—

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 7340. Wypis Urzędowy

Działo się w mieście Kaliszu na posiedzeniu Sądu Konsystorza Jeneralnego dnia 26 Października (7 Listopada) 1873 roku.

W sprawie Julji z Nawrockich Nagajewskiej w m. Koninie Gubernji Kaliskiej zamieszkałej, przeciwko mężowi swemu Feliksowi Nagajewskiemu poprzednio w m. Koninie Gub: Kaliskiej zamieszkałemu, a obecnie z mieszkania i zamieszkania niewiadomemu.

Zważywszy,

Iż wspomniona Nagajewska wystąpiła pod dniem 23 Paźdz. (4 Listop.) 1873 r. z podaniem do Sądu Konsystorza tutejszego o rozłączenie co do stołu łoża i pomieszkania małżeńskiego z zasad cudzołostwa obelg czynnych i słownych i złośliwego opuszczenia przez jej męża dokonanych.

zważywszy zarazem,

Że wspomniony Feliks Nagajewski obecnie zmieszkania i zamieszkania jest niewiadomy przeto Sąd Konsystorza Jeneralnego Kaliskiego, sprawę tę pod dalsze rozpoznanie przyjmuje termin stawiennictwa stronom dla spisania stanu tej sprawy na d. 7 (19) Stycznia 1874 r., na godz. 10 przed południem naznacza, z warunkiem ogłoszenia niniejszej decyzji trzykrotnie w Dzienniku Urzędowym, iżby takowa dojść mogła wiadomości pozwanego pod prekluzją i skutkami postępowania zaocznie. Wpis główny w tej sprawie na rs. 3 oznacza.

Prezydujący w Konsystorzu, Ks. Pollna.
X. Falkiewicz, Pisarz Sądu.

Zgodności powyższego wypisu z owym pierwopisem w Aktach sprawy Nagajewskich znajdującym się poświadczam.

Kalisz d. 23 Listop. (5 Grudnia) 1873 r.
1—3 X. Falkiewicz, Pisarz Sądu.

N. D. 1324. Sędzia Komisarz massy upadłości Gustawa (Adolfa) Zachert Fabrykanta w m. Zgierzu.

Wzywa wierzycieli massy upadłości Gustawa (Adolfa) Zachert, aby się w dniu 17 (29) Grudnia 1873 r. o godzinie 5½ po południu stawili się w Trybunale Handlowym w Warszawie pod Nr. 549 celem dopełnienia wyboru potrójnej liczby kandydatów na Syndyków tymczasowych powyższej massy.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
Aleksander Flatau.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6017. Obrońca Prokuratarji w Królestwie Polskiem przy Trybunale Cywilnym w Płocku, tamże zamieszkały.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż po zejściu w d. 7 (19) Grudnia 1852 r. Piotra Nowocińskiego b. Proboszcza Parafji Wrona, otworzył się spadek, inwentarzem przez Rejenta Kancelarji Okręgu Płockiego w mieście Zakroczymiu zamieszkałego Wincentego Pilitowskiego dnia 9 (21) Stycznia 1853 r. sporządzonym opisany i po dopełnieniu licytacji pozostałości obecnie składający się:

1. Z gotowizny w Banku Polskim deponowanej rs. 155 k. 10½.
2. Z sumy tytułem pokładnego z funduszów parafji Wrona spadkowi wakującemu przynależnej rs. 60 kop. 26. Spadek powyższy Trybunał Cywilny w Płocku decyzją z dnia 16 (28) Lutego 1853 r. za wakujący uznał.

W zastosowaniu się przeto do art. 25 i 14 postanowienia b; Rady Administacyjnej z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r., wzywam osoby interesowane, ażeby z prawami. jakie do pomienionego spadku mieć mogą w ciągu sześciu miesięcy, licząc od daty pierwszego tego ogłoszenia w pismach publicznych zgłosiły się, po upływie bowiem tego terminu, na zasadzie art. 539, 713, 768 i 811 K. C. oraz powołanego postanowienia b. Rady Administracyjnej, wniesione zostanie do Trybunału Cywilnego w Płocku żądanie wprowadzenia Skarbu Królestwa w posiadanie tego spadku jako wakującego.

Płock d. 6 (18) Sierpnia 1873 r.
Gracjan Dąbrowski.

N. D. 1326. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Ogłaszam wiadomość o otwartych spadkach po zmarłych:

1. Leonie Puszczyńskim co do współwłasności nieruchomości w Radomiu № 55 hypotecznym położonej, i sumy rs. 330 pod № 19 oraz rs. 150 ad № 14 w Dziale IV dóbr Plec z okręgu Radomskiego zapisanych.
2. Kajetanie Florkiewiczu co do ostrzeżenia prowizji od złp: 7,395 czyli rs. 1,108 k. 83, wartości nieoznaczonej za cztery konie, 61 owiec i kosztów złp: 164 albo rs. 24 k. 60 na dobrach pomienionych Plec, a pod № 35 Dz. IV na dobrach Beznik z Okręgu Opoczyńskiego hypotekowanego.
3. Stanisławie Chojnackiej co do współwłasności sum rs. 750 na dobrach Jelna A. z O-gu Opoczyńskiego w Dz. IV pod № 20, rs. 1,800 na dobrach Młodnice z O-gu Radomskiego w Dz. IV pod № 21, rs. 2,400 na dobrach Ryki z O-gu Radomskiego w Dz. IV pod № 2 zapisanych.
4. Stanisławie Moszczeńskim co do własności dóbr Bazowa A. z O-gu Staszowskiego.
5. Alexandrze Mioduszewskim wierzycielu sum: *a*) rs. 750 na dobrach Tułkowice z O-gu Sandomierskiego w Dz. IV pod Nr. 14; *b*) rs. 1,185 na dobrach Rembowie z tegoż O-gu w Dz. IV pod Nr. 12. *c*) rs. 1,500 w listach zastawnych pięcio procentowych z kuponami i gotowizną rs. 129 k. 75 w depozyt władz Towarzystwa Kredyt: Ziems: złożonych. Do regulacji których termin prekluzyjny na d. 7 (19) Czerwca 1874 r. wyznaczony zostaje.

Radom d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1873 r.
1—2 Tyrpitz.

N. D. 7339. Pisarz Sądu Pokoju w Kutnie.

Z powodu nastąpionej śmierci Adama Przanowskiego właściciela Nieruchomości w m. Kutnie pod Nr. 176 położonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na d. 5 (17) Czerwca 1874 r. w Kancelarji Sądu tutejszego pod prekluzją wyznaczam.

Kutno d. 21 Listop. (6 Grudnia) 1873 r.
Fr. Urbański.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7297. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na półtoraroczne t. j. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 r. do d. 20 Czerwca (1 Lipca) 1875 r. wydzierżawienie posesji Nr. 1726F w m. Warszawie przy zbiegu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej położonej, składającej się z zabudowań poszczególe opisanych, w warunkach do niższej licytacji podanych od sumy dzierżawnej rs. 4000 (rub. cztery tysiące) za cały czas półtorarocznej dzierżawy obliczonej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną za półtora roku.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 400 i na koszta ogłoszenia rs. 15 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej dzierżawy są do przejrzenia wWydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić posesją pod Nr. 1726F w m. Warszawie przy zbiegu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej położoną na rok jeden i miesięcy 6 to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 r. do d. 20 Czerwca (1 Lipca) 1875 r. i ofiaruję za cały czas powyższej dzierżawy N. N (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 400 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 29 Listop (11 Grud.) 1873 r.

N. D. 6960. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia byłej Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnienia przez Dyrekcję Główną udzielonego, dobra ziemskie

Białogóra

po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim guberni ji Kaliskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, które to zaległości w terminie przedaży, oprócz kosztów, wynosić będą około rs. 738, wystawione są na przedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, w dniu 18 (30) Maja 1874 r., poczynając od godziny 10 z rana w kancelarji hipotecznej Rapackiego Franciszka Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 2400, w gotowiźnie. Dozwala się jednak składanie na vadium listów Zastawnych lub likwidacyjnych z bieżącemi kuponami, w ilości, któraby przedstawiała wartość równą sumie vadialnej w gotowiźnie, obliczoną tymczasowo według ceny, za jaką listy przez Dyrekcję Szczegółową w miejscu z wolnej ręki sprzedane zostaną.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14411 kop. 20.

Uwaga I. Nowonabywca ma prawo z postąpionego szacunku potrącić pożyczkę Towarzystwu w ilości, jaka w dacie przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest sumę rs. 7028 kop. 14.

Uwaga II. W razie nie dojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna przedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie, jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Uwaga III. Gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło uroczyste święto kościelne lub galowe dworskie I-go rzędu, przedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tego samego Rejenta.

Uwaga IV. Gdyby w terminie przedaży, Rejent, przed którym takowa ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż ta odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w księdze wieczystej dóbr Białogóra, i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa d. 10 (22) Listopada 1873 r.
Prezes Ewaryst Mejer.
Pisarz Słowikowski.

N. D. 7342. *Zarząd Intendentury Okręgu Warszawskiego*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w biórze Zarządu Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego odbywać się będzie w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. licytacja in minus na przemielenie żyta znajdującego się w Radomskim, Suwałkskim i Lubelskim magazynach, w przeciągu perjodu 1874 r.

Zarząd Intendentury nadmienia przytem, że licytacja będzie głośna stanowcza bez przetargu, z dopuszczeniem konkurencji przez opieczętowane deklaracje, które powinny być złożone lub nadesłane w biórze licytacyjnem lecz nie później jak do godziny 11 rano w dniu naznaczonym do licytacji, z dołączeniem wymaganych kaucji. Deklaracje zaś otrzymane po godzinie 11 rano poczytywane będą za nieważne.

Warunki szczegółowe, na podstawie których ma się odbywać mielenie żyta, interesanci mogą przeglądać codziennie w biórze Zarządu Intendentury w dniach i godzinach biórowych.

Warszawa d: 29 Listopada 1873 r.
Intendent Okręgu, Generał Lejtnant, Chomentowski.
Naczelnik Oddziału Pułkownik, Weintraube.
Za Naczelnika Stołu Waleszczyński.
3—3

N. D. 7331. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marcelego Skwarskiego obywatela we wsi Dąbrówce powiecie i gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, przy ulicy Rynek Nowego miasta w domu pod Nr. 310/11 w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 298 kop. 47 z procentem po 5 od sta od dnia 19 (31) Stycznia 1865 r. i kosztów od Stanisława Jana dwóch imion Lebisz właściciela nieruchomości Nr. 211 lit. F w Pradze przy Warszawie położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1873 r., sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 211 lit. F przy ulicy Ząbkowskiej za rogatką Ząbkowską, na gruncie emfi eutycznym z którego opłaca się rocznie Skarbowi Królestwa rs. 5 w gminie Magistratu m. Warszawy, w Cyrkule policyjnym XII Praskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Stanisława Jana dwóch imion Lebisz należąca i w jego posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 5590 czyli arszynów 4472 mającym, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy z drzewa w słupy postawiony, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.
2. Parkan z drzewa frontowy z furtką.
3. Parkan takiż z lewej strony.
4. Zabudowanie mieszczące w sobie stajnie, wozownie, spichrz, komórki i kloaki, z drzewa postawione, gontami kryte.
5. Studnia balami cembrowana, z korytem.
6. Dwadzieścia klatek z drzewa do zapędzania baranów, jakie mają stanowić wspólną własność Lebisza i Godla Rykner.
7. Parkan od strony podwórza z drzewa postawiony.
8. Podwórze niebrukowane.

W powyż opisanej nieruchomości mieszka ośmiu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilości opłacanego komornego w protokóle zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w protokóle zajęcia ku sprzedaży kierującego Izydora Karśnickiego Patrona którego zamieszkanie jest wyżej wskazano, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie złożone tamże przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w miejscu urzędowania na ręce Aleksandra Syczyńskiego urzędnika Magistratu.
2. W. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze, w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu w miejscu urzędowania na ręce własne.

Obudwom dnia 8 (20) Lutego 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w d. 16 (28) Lutego 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I na ten cel utrzymywanej zapisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 16 (28) Kwietnia 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Izydor Karśnicki Patron w Warszawie, pod Nr. 310/11 zamieszkały.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału tutejszego.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1873 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach: 16 (28) Kwietnia, 30 Kwietnia (12 Maja) i 14 (26) Maja 1873 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 211 lit. F. położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 14 (26) Maja 1873 r. wydanym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 5 (17) Czerwca 1873 r. godzinę 10 z rana. W terminie tym nieruchomość powyższa przygotowawczo przysądzoną została Izydorowi Karśnickiemu Patronowi za sumę rs. 300 i Trybunał wyrokiem w dniu 5 (17) Czerwca 1873 r. zapadłym termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 211 F. w Pradze przy Warszawie położonej na dzień 7 (19) Sierpnia 1873 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Gdy wszakże termin ten z powodu zaszłych sporów odbytym być niemógł i gdy spory i wyrokami Sądu Apelacyjnego w d. 7 (19) Lipca 1873 r. i 31 Sierpnia (12 Września) tegoż roku, zapadłymi usunięte zostały, Trybunał wyrokiem z ilacji w d 26 Września (8 Października) 1873 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyż rzeczonej nieruchomości na dzień 12 (24) Listopada 1873 r. wyznaczył lecz i ten termin z powodu nie złożenia taxsy przez biegłych spełzł bezskutecznie i dla tego Trybunał tutejszy wyrokiem z ilacji w d. 15 (27) Listopada 1873 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 211 lit. F. w Pradze przy Warszawie położonej na dzień 17 (29) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od dwóch trzecich części szacunku taksą biegłych wynaleść się mianego a vadium ma być złożone w sumie rsr. 800.

Warszawa d. 21 Listop. (3 Grudnia) 1873 r.
Pisarz Trybunału R. Linowski.

N. D. 7332. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Alfonsa Gutowskiego, właściciela dóbr Majkowa, w tychże dobrach okręgu i powiecie Kaliskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i sprzedaż popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 4.560 solidarnie od Józefa i Leontyny z Kiedrzyńskich małżonków Stożkowskich, zaś sumy rs. 1001 kop. 50 od samego Józefa Stożkowskiego właścicieli dóbr Gożuchy w tychże dobrach zamieszkałych, obu z procentem od dnia 1 Grudnia n. s. 1868 roku, należnych, protokółem Komornika Romualda Pinowskiego z dnia 23 i 24 Listopada (5 i 6 Grudnia) 1872 roku sporządzonym, w drodze przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały z inwentarzem żywym i martwym

DOBRA ZIEMSKIE

Gożuchy składające się z folwarku dominialnego i wsi Gożuchy obecnie uwłaszczonej ze wszystkiemi przyległościami i użytkami, oraz zabudowaniami i inwentarzami, w parafji Staw, gminie Marchwacz, w powiecie i gubernji Kaliskiej, pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Kaliszu, prawem własności do Józefa i Leontyny małżonków Stożkowskich należące i w ich posiadaniu będące, mające rozległości włók 13 czyli dziesiatyn 191, prócz gruntów włościańskich które są oddzielone, włościanom jednak służy wspólne pastwisko w miejscu zwanem przy jeziorku, na torfiskach i polach po sprzęcie zboża. Grunta są I II i III klasy, przeważnie pszenne, a w połowie żytnie.

Dobra te są odległe od miasta gubernialnego Kalisza mil 2½, od m. Błaszek 2½, od miasta Warty mil 2½, od osady Staw wiorst 3, od osady Koźminek wiorst 6. Granicą ze wschodu z dobrami Tymieniec, z zachodu z dobrami Radliczyce i Krowice, z południa z dobrami Staw, zaś na północ z dobrami Dąbrowa. Opłaca się z nich podatków skarbowych rs. 119 kop. 38½. Zabudowania są odpowiednie, dwór z cegły palonej o dwóch kominach i dom, czworaki dla ludzi dworskich, owczarnia z cegły palonej murowana, trzy stodoły z drzewa w słupy zbudowane, oraz stajnie, wozownie i t. p.

Domu karczemnego nie masz i wyszynk trunków się niedokonywa. W dobrach tych znajduje się torf, którego kopanie i fabrykacja od roku na domowe potrzeby, oraz w celu rozprzedaży się dokonywa. Dozór nad zajętemi dobrami ustanowiono w osobie ich właścicieli Józefa i Leontyny z Kiedrzyńskich małżonków Stożkowskich. Protokół zajęcia doręczony w kopjach, Bolesławowi Miaskowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu i Mateuszowi Janik, Wójtowi gminy Marchwacz, obu do rąk własnych, dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1872 r., a zaregestrowano w hypotece dóbr Gożuchy dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1872 r., w księdze zaś utrzymywanej na ten cel w Trybunale Cywilnym w Kaliszu wpisano i zaregestrowano dnia 12 (24) Grudnia t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu, jako też i u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 18 (30) Stycznia 1873 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 12 (24) Grudnia 1872 r.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, w d. 18 (30) Kwietnia 1873 r. dobra te temczasowo Zgleczewskiemu Patronowi za sumę rs. 19200 przysądzone zostały, i termin do stanowczej sprzedaży na d. 5 (17) Czerwca 1873 r. oznaczonym został, który z powodu sporów się nie oddbył, po oddaleniu zaś takowych wyrokiem Sądu Appelacyjnego z d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b. gdy aktem z d. 19 (31) Lipca t. r. prawa hypotecznego na rzecz Lucjana Kiedrzyńskiego urzędnika w mieście Kaliszu zamieszkałego sudowane zostały, na żądanie zatem tegoż Kudrzyńskiego zamieszkanie prawne u Antoniego Zgleczewskiego Patrona w Kaliszu obrane mającego, wyrokiem illacyjnym Trybunału tutejszego z d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1873 r., termin do stanowczej sprzedaży na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczonym został, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,200.

Kalisz d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1673 r.
Skoczyński.

N. D. 7327. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, że na żądanie Kazimierza Petruszek Aptekarza w mieście Władysławowie zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rs. 500 z procentem i kosztami procesu, aktem Józefa Romanowskiego Komornika przy Sądzie Pokoju w Suwałkach urzędującego, w dacie 15 (27) Czerwca 1873 r., zajętą została na przymuszoną wyprzedaż Sądową.

NIERUCHOMOŚĆ WIEJSKA

osada Siedlisko, położona w gminie Pawłówka Powiecie Suwałkskim, należąca do własności Gustawa Biernbrodt Kolonisty tamże zamieszkałego, zawierająca obszerności mniej więcej włók 5 i pół, miary nowopolskiej, na której znajduje się, dom mieszkalny, dom parobczy, stodoła, druga stodoła, spichrz i chlewy pod jednym dachem, trzecia stodoła, obora i stajnia, plasznik i szopa, chlewek, wszystkie te budynki z drzewa na podmurowaniu słomą kryto, i dwa sklepy czyli piwnice do warzywa z kamienia murowane, w części darniną a w części deskami kryte, ogród fruktowy i dwa warzywne, sadzawka i studnia.

Sprzedaż tę popiera Alexander Szymański Patron w Suwałkach zamieszkały.

Kopie zajęcia doręczone zostały Pisarzowi Sądu Pokoju w Suwałkach, Józefowi Gniazdowskiemu w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 r. Naczelnikowi powiatu Suwałkskiego Dymitrowi Iwanowiczowi Polańskiemu w d. 28 Sierpnia (9 Września) t. r. i Wójtowi gminy Pawłówka Władysławowi Żukowskiemu w d. 15 (27) Września t. r. Wpisanie tego zajęcia do księgi zaregestrowań przezemnie podpisanego Pisarza nastąpiło w d. 31 Października (12 Listopada) r. b. Pierwsza publikata warunków licytacyjnych nastąpi na audjencji Trybunału Cywilnego w Suwałkach w d. 2 (14) Stycznia 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Suwałki d. 31 Paźdz. (12 Listop.) 1873 r.
E. Wierzbicki.

Wywieszono na tablicy w Izbie audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Suwałki d. 31 Paźdz. (12 Listop.) 1873 r
E. Wierzbicki.

N. D. 7329. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi dóbr Pilica z przyległościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy gubernji Kieleckiej położonych rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. taksę dóbr rzeczonych zatwierdzającego, obudwóch z powództwa 1-o Karola Augusta Moes fabrykanta w dobrach Choroszczy gubernji Grodzieńskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego 2-o Fryderyka Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego, 3-o Amalji-Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej, 4-o Konstantego-Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego, 5-o Kamilla-Alfreda Moesa obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego p-ko współsukcesorom po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałym a mianowicie 1-o Konstancji z Boesów Moes, w imieniu własnym tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich Marji-Elizy, Julja-Ewalda, Heleny-Gabryeli, Juljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej po Chrystjanie Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej 2-o Oldze Matyldzie z Moesów Benni; Hermana Benni profesora Uniwersytetu żonie w Warszawie pod Nr. 1559B zamieszkałej w asystencji i za upoważnieniem swego męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni 3-o Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi w osadzie Pilicy w okręgu Pilickim zamieszkałemu jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów 4-o Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów ad 1-um 2-um 3-um i 4-um u Józefa Łukowskiego Patrona zamieszkanie prawane obrane mającym i przed tegoż Patrona stawającym, wystawiają się na sprzedaż publiczną w drodze działów

DOBRA PILICA

z przyległościami obejmujące folwarki i Zamek, Biskupice, owczarnia, Bergerówka Guhów, Dolra i Wierbka, oraz cztery obręby leśne: Czarny las, Wierbka, Mokrus i Ruska, zawierające razem rozległości 3273 mórg i 118 prętów w jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy w gubernji Kieleckiej położone prawem własności do SS-ów po Krystjanie-Auguście Moes pozostałych i do Konstancji z Boesów Moes należące. Od sprzedaży wyłączają się przedmiota taksą nie objęte, mianowicie zaś wszelkie inwentarze żywe i martwe na gruncie znajdujące się lub w chwili tradycji dóbr znajdować się mogące, jednem słowem wszelkie ruchomości chociażby z przeznaczenia lub rozporządzenia prawa, za nieruchomość uważać się dawały. Na gruntach do dóbr spadkowych Pilicy należących znajdują się następujące zabudowania:

Na folwarku Biskupice:

1. Zamek Pilica murowany pod dachówką.
2. Oficyna prawa murowana pod tekturą.
3. Oficyna lewa murowana pod tekturą.
4. Dom mieszkalny murowany pod gontem,
5. Spichrz i wozownia murowane pod tekturą.
6. Stajnia murowana pod dachówką.
7. Trzy domy mieszkalne murowane pod tekturą.
8. Dwie oranżerje murowane pod tekturą.
9. Skład narzędzi ogrodniczych murowany pod tekturą.
10. Dwa domy mieszkalne murowane pod gontem.

b) Na folwarku Bergerówka:

11. Dom drewniany mieszkalny pod gontem.
12. Chlewy i karniki murowane pod gontem.
13. Stajnia i chlewy murowane pod tekturą.
14. Stodoła drewniana pod gontem.
15. Chlewy drewniane pod gontem.
16. Stajnia drewniana pod słomą.

c) Na folwarku Owczarnia:

17. Dom mieszkalny murowany pod gontem.
18. Stajnia murowana pod gontem.
19. Stodoła murowana pod gontem.
20. Owczarnia i stajnia murowana pod tekturą.
21. Lodownia drewniana pod gontem.
22. 4 domy mieszkalne i 3 chlewy drewniane pod gontem.
23. Gorzelnia z dwiema przystawkami, na skład okowity i kocioł parowy murowane pod gontem.
24. Cegielnia złożona z domu mieszkalnego, chlewów drewnianych, trzech pieców do wypalania cegły i dachówki oraz 5 szop.

d) Na folwarku Gulzów:

25. Dom mieszkalny murowany pod tekturą.
26. Stajnie i chlewy murowane pod tekturą.
27. Owczarnia murowana pod gontem.
28. Stodoła murowana pod gontem.
29. Cztery domy mieszkalne murowane pod gontem.

e) Na Zarzeczu:

30. Dom mieszkalny murowany pod tekturą.
31. Szopa drewniana pod gontem.
32. Kręgielnia drewniana pod gontem.
33. Dwa domy mieszkalne murowane pod gontem.
34. Browar murowany pod gontem.
35. Dom mieszkalny murowany pod gontem.
36. Lodownia i dwie piwnice murowane.
37. Stajnia murowana pod tekturą.
38. Szkoła dom murowany pod gontem.
39. Dom i chlewy drewniane pod gontem.

f) Na folwarku Dolra:

40. Dom mieszkalny z przystawą drewnianą pod gontem.
41. Owczarnia drewniana w słupy murowana pod gontem.
42. Stodoła murowana pod gontem.
43. Chlewy i stajnia murowane pod gontem.
44. Lodownia drewniana pod gontem.
45. 5 domów mieszkalnych i jeden chlew drewniany pod gontem.
46. Gorzelnia z dwiema przystawkami pod gontem.

g) W obrębie Czarny Las:

47. Dom i chlew drewniany pod gontem.

h) W obrębie Ruska:

48. Dwa domy mieszkalne i dwie stodoły drewniane pod gontem.

i) Na Wierbce:

49. Dom mieszkalny i stodoła drewniana pod gontem oraz
50. Cztery karczmy z szopami i chlewami drewnianemi pod gontem.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W. Heinrich Sędzia Trybunału delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 197225 kop. 92 jako szacunku przez biegłych wykrytego a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I jak u podpisanego Patrona pod Nr. 549a zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Dominik Anc Patron.

N. D. 7328.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi fabryki papierów w Wierbce w jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy guberji Kieleckiej położonej rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. taksę fabryki rzeczonej zatwierdzającego, obudwóch z powództwa, 1° Karola Augusta Moes fabrykanta w dobrach Choroszczy gubernji Grodzieńskiej, Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, 2° Fryderyka Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego, 3° Amalji Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej, 4° Konstantego Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego, 5° Kamilla Alfreda Moesa obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego, przeciwko współsukcessorom po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałym, a mianowicie: 1° Konstancji z Boesów Moes, w imieniu własnym tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich Marji Elizy, Juljana Ewalda, Heleny Gabryelli, Juljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej po Chrystjanie Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej, 2° Oldze Matyldzie z Moesów Benni, Hermana Benni profesora Uniwersytetu żonie w Warszawie pod Nr. 1559B. zamieszkałej, w asystencji i za upoważnieniem swego męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni, 3° Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi, w osadzie Pilicy w okręgu Pilickim zamieszkałemu, jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów, 4. Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów, ad 1-m 2-m 3-m i 4-m u Józefa Łukowskiego Patrona zamieszkanie prawne obrane mającym i przez tegoż Patrona stawającym wystawiają się na sprzedaż w drodze działów

Fabryka papieru w Wierbce.

oddzielną księgę wieczystą mająca, z gruntami do niej należącemi według regestru pomiarowego obejmująca rozległości mórg 31, prętów 107.

Od sprzedaży wyłączają się przedmiota taksą nie objęte, mianowicie zaś sprzęty i utensylja fabryczne, warsztaty mechaniczne pomocnicze jako to: kowalskie, ślusarskie, tokarskie i bednarskie, oraz wszelkie zapasy materjałów bądź wyrobionych, bądź w fabrykacji będących.

Na gruntach do fabryki papieru w Wierbce należących znajdują się takie zabudowania:

1. Budynek główny fabryczny murowany pod tekturą.
2. Pawilon prawy murowany pod dachówką.
3. Pawilon lewy murowany pod tekturą.
4. Trzy przystawy murowane pod tekturą.
5. Szmatnik murowany pod tekturą, warzelnia szmat.
6. Komin fabryczny murowany z cegły.
7. Kanał sztuczny roboczy.
8. Stajnie i wozownia murowane pod dachówką.
9. Dwa domy murowane pod dachówką.
10. Stodoła drewniana na podmurowaniu pod tekturą.
11. Magazyn murowany pod tekturą.
12. Skład szmat drewniany na podmurowaniu pod tekturą.
13. Magazyn murowany pod tekturą.
14. Dom mieszkalny drewniany na podmurowaniu pod tekturą.
15. Domek stróża drewniany pod tekturą.
16. Szopa drewniana pod tekturą, waga.
17. Ogrodzenie sztachetowe powyższych budynków.
18. Karczma i stajnia murowane pod dachówką.
19. Szkoła murowana pod dachówką i chlew drewniany pod gontem.
20. Sześć domów drewnianych z których cztery na podmurowaniu i dwa chlewy drewniane pod gontem.
21. Szopa drewniana pod słomą.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W-ny Heinrich Sędzia Trybunału Delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydz. I przed tymże Sędzią Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 145,550 k. 21 jako szacunku przez biegłych wykrytego, a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. I jak i u podpisanego Patrona pod Nr. 549a zamieszkałego przejrzane być mogą.

Dominik Anc, Patron.

N. D. 7375. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, orzechowe, obrazy, garderoba męzka, lichtarze, fotografie różne w Warszawie na placu targowym Sewerynów w d. 5 (17) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane będą.

K. Zamecznik, Komornik.

N. D. 7325. W d. 5 (17) Grudnia 1873 r. o godzinie 10 z rana, w domu pod Nr. 1623 jako w miejscu znajdowania się, w moc decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 10 (22) Listopada r. b. Nr. 11272 prawnie zajęte ruchomości jako to: naczynia, statki i koryta, piekarskie, meble jesionowe, sosnowe, i t. p. i w d. 7 (19) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana, na targu za Żelazną bramą prawnie zajęte ruchomości jako to: meble, jesionowe, machoniowe, sosnowe, garderoba, bielizna, naczynia mosiężne, zegar ścienny, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 7374. W dniach 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe na targu Muranów, 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana na targu Krasińskich w tymże dniu o godzinie 12 z południa na targu Grzybów zwanym w Warszawie, a o godz. 2 z południa na targu Wołowym w Pradze przy Warszawie, w exekucji Sądowej prawnie zajęte ruchomości jako to: różne meble jesionowe machoniowe, cynamon, cykorja, cukier, kit, pieprz, migdały, świece i t. p. towary kolonialne, zegary, lustra, lichtarze, naczynia kuchenne i t. p. przedmiota przez publiczną licytację sprzedane będą.

Teofil Konarzewski, Komornik.

N. D. 7333. Prawnie zajęte w exekucji sądowej ruchomości jako to: szafy, łóżka, meble, deski, wódka i t. p. w d. 6 (18) Grudnia 1873 r. o godzinie 10 na Muranowie, różne bielizna, koszule, zegar, lustra i t. p., w d. 4 (16) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana na Starem mieście w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
A. Gawryłow Komornik.

N. D. 7341. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble różne, garderoba, bielizna męzka, billard, lustra, rądel miedziany, lichtarze mosiężne, kołyski brązowe, grzebienie, łyżki i widelce najzlbrowe, w dniach 4 (16) Grudnia r. b. o godz. 10 za Żelazną bramą, d. 7 (19) Grudnia r. b. o godz. 11 na Placu Krasińskich, d. 10 (22) b. m. i r. o godz. 11 na Muranowie a o 12 na placu pod Trzema Krzyżami przez publiczną licytację sprzedane będą.

Antoni Holtorff Komornik.
Nr. 1769a. (ul. S-to Jerska)

N. D. 7060. W dniu 11 (23) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe w Pradze przy Warszawie nad brzegiem rzeki Wisły na przeciwko kościoła Pragskiego, odbędzie się przedemną głośna in plus licytacja stanowcza na sprzedaż łazienek koszowych letnich na jednym dużym promie umieszczonych, oraz omnibusu kąpielowego męzkiego na 2-ch promach zbudowanego z 60-ma szafkami, znajdujących się w temże miejscu na rzece Wiśle. Przystępujący do licytacji złożyć winien w gotowiźnie do rąk moich vadium w ilości rs. 30, a postąpioną cenę, również w gotowiźnie natychmiast po przybiciu płacić, nieutrzymujący się przy licytacji bezwłocznie vadium odbiorą.

3—3 Warszawa d. 17 (29) Listopada 1873 r.
N. Mierkowski, Komornik. (ul. Długa № 21.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЯ ЛИСТЫ.

N. D. 6902. Sąd Poprawczy w Siedlcach.

Wzywa niniejszem wszystkie władze tak wojenne, jako też i cywilne, czuwające nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju, aby ściśle śledziły b. Pisarza gminy Prawda, powiatu Garwolińskiego, Stanisława Starzyńskiego obwinionego o kradzież skarbowych pieniędzy, i w razie ujęcia go przesłały drogą właściwą do dostawić Sądowi tutejszemu, dla postąpienia z nim podług prawa.

Rysopis jego: lat 39, wzrostu dobrego, budowy ciała dobrej, włosy ciemno-blond, oczy siwe, nos mierny, twarz okrągła, otyła, usta grube.

Siedlce d. 7 (19) Listop. 1873 r.

N. D. 7100. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa władze tak wojenne jako i Cywilno-Policyjne, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby ściśle śledziły zbiegłego i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości Berkę Kopytkowskiego ostatecznie w m. Suwałkach zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, i w razie ujęcia go tutejszemu, albo bliższemu Sądowi dostawić zechciały. Rysopis Kopytkowskiego niewiadomy.

Kalwarja d. 8 (20) Listop. 1873 r.

N. D. 6825. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa wszystkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, aby Ignacego Herpińskiego, o kradzież obwinionego pilną uwagę zwracały, i w razie zatrzymania go do tutejszego lub najbliższego Sądu dostawić zechciały.

Rysopis: lat 32, wzrost wysoki, włosy czarne, oczy czarne, wąsy czarne, broda czarna, wązka, (biszpanka) Znaki szczególne: spojrzenie ponure, trzyma się pochyło.

Petroków d. 31 Listop. (12 Grudnia) 1873 r.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.